Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1916-07-12

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 5 3 5

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9732

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡσυνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἐξάμηνος	» 5	Ἐξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ΄ ΑΡΙΘ. 533

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 12ῃ Ἰουλίου 1916.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

— Ἀνάγκη ὑγιοῦς καὶ ἐπικαίρου πολιτικοῦ προγράμματος.— Ἀγὼν ἀπερίσπαστος.—Μὴ Θεῷ καὶ Μαμμωνᾷ.— Μεταρρύθμισις καὶ οὐχὶ ἐλάττωσις τῶν φόρων.—Ἡ δεκάτη ὡς ἐπωφελὲς πρόσκομμα κατὰ τῆς καλλιεργείας σιτηρῶν.—Χλιαρὸν καὶ ἄτονον πρόγραμμα.

Ὑπεσχόμεθα ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐν γενικαῖς γραμμαῖς διατυπωθέντος πολιτικοῦ προγράμματος δημοσίᾳ ἐν Κοντέᾳ ὑπὸ τοῦ νέου ὑποψηφίου, πρὸ ἡμῶν δέ ποτε βουλευτοῦ, Ἰατροῦ κ. Φ. Ζαννέτου, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ πράξωμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰς ἄλλας ὑποψηφιότητας ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει.

Δικαιολογῶν τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἐπιδιώξῃ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ἐτόνισεν ὅτι «ὁ λαὸς πρέπει ν' ἀποδίδῃ τὴν πρέπουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων του ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, ἐξαιρετικῶς ὅμως ἐπιβάλλεται τοῦτο κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν, δι' ἣν οἱ ἐκλογεῖς ὀφείλουσι νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἀρίστους καὶ μάλιστα ἄθρόοι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς κάλπας, ἵνα δείξωσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς κάτι ἐξαιρετικὸν συναισθάνεται, κάτι θὰ ζητήσῃ, τοῦτο δὲ εἶνε ὅπως μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς Ἀγγλοτουρκικῆς Συνθήκης τοῦ 1878 ἀξιώσῃ ἵνα τῇ συναινέσει του γείνῃ ὅ,τι πρέπει νὰ γείνῃ, καὶ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ φωνή του διὰ τὴν πολιτικὴν τύχην του, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην δυσκόλως θ' ἀπορρίψῃ ἡ κυρίαρχος δύναμις, ἀρκεῖ ἐντόνως καὶ ὡς πρέπει ἡ ἀξίωσις νὰ προβληθῇ καὶ ὁ λαὸς σταθερῶς νὰ ἐμμείνῃ εἰς ταύτην.

«Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ κυριαρχοῦντος ζητήματος, οὐδὲ στιγμὴ δέον νὰ παρέρχηται χωρὶς νὰ μεριμνῶμεν περὶ τῶν ἰδίων ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων, καὶ ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ ποικίλα, γενικὰ καὶ μερικά. Τὸ ζήτημα τοῦ ὑποτελικοῦ φόρου δὲν ἐλύθη τέλεον εἰσέτι. Ὑπάρχει ἐν Ἀγγλίᾳ ποσὸν ὑπερημίσεος ἑκατομμυρίου λιρῶν, προελθὸν ἐκ τοῦ πλεονάσματος τῶν εἰσπραττομένων διὰ τὸν ὑποτελικὸν καὶ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ δανείου τοῦ 1855, τὸ ὁποῖον δικαιοῦται ἡ Κύπρος νὰ ζητήσῃ.

«Ἀφοῦ ὁ προϋπολογισμὸς ἤρξατο παρουσιάζων ταμεῖα πλεονάσματα, πρέπει νὰ γένηται σκέψις περὶ ἀναλόγου ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν βαρύτερον φορολογουμένων, τῶν γεωργικῶν τάξεων, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς δεκάτης ἢ ἄλλως πως.»

Δὲν θεωροῦμεν ἐπάναγκες νὰ ἀκριβολογήσωμεν εἰς τὰ καθέκαστα, καὶ λαμβάνομεν τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ ὑποψηφίου, ὡς διατυποῦται ἐν ταῖς γενικαῖς καὶ ἀδραῖς γραμμαῖς του.

Ἐν πρώτοις πᾶς τις βλέπει ὅτι οὐδὲν νέον λέγει ὁ ῥήτωρ ὑποψήφιος, διότι ἀπὸ τοῦ 1902 τοιαύτη ἐγένετο ἡ πολιτεία τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, καὶ τὸ πρῶτον ὁ ἀείμνηστος Χρ. Σῶζος, ὁ νεώτατος τῶν Ἑλλήνων, βουλευτῶν, καὶ ἐξ ὀνόματος τούτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου προέτεινε προσθήκην παραγράφου εἰς τὴν Ἀντιφώνησιν, διατυπούσης σαφῶς καὶ καθαρῶς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τοῦ Κυπρ. λαοῦ, ἔκτοτε δὲ μέχρι σήμερον σοβαρὰ ἐγένετο ἐργασία καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Νομοθετικοῦ πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην, καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ὀὲν ὑπῆρξαν ἀξιοκαταφρόνητα.

Εἶνε, ὅμως, ἀληθὲς ὅτι ἡ ὡραία ἐκείνη δρᾶσις ἐχαλαρώθη, ἀφοῦ πολλαχῶς ἐγένετο ἐπωφελὴς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ οὐδέποτε ἐν παντὶ καιρῷ παρελείφθη ἡ γενικὴ καὶ ἀπροκάλυπτος ἐκδήλωσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ πόθου καὶ ἐπισήμως ἐν τῷ Νομοθετικῷ καὶ δημοσίᾳ ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ, ὥστε ν' ἀνομολογηθῶσι καὶ ἀναγνωρισθῶσι τὰ ἐθνικὰ δίκαια ἐπισήμως καὶ ἀπὸ στόματος τῶν Κυβερνητῶν· ἡ πρόσφατος δὲ προσφορὰ τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀσχέτως πρὸς τοὺς πολεμικοὺς σκοπούς, ἀπεστέλεσε τὴν ἐπισημοτάτην καὶ ἀδιαφιλονίκητον ἀναγνώρισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων τῆς Νήσου ταύτης.

Ἐὰν πρόκειται καὶ ἐφεξῆς νὰ μετέλθωμεν τὴν αὐτὴν πολιτικὴν πορείαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, οὐδὲν λέγει καινὸν ὁ ῥήτωρ ὑποψήφιος, φωτίζων πως περισσότερον τὸν ἐθνικὸν καὶ πολιτικὸν ὁρόμον τῆς Νήσου, ἐνῷ πράγματι αἱ νέαι ἐπελθοῦσαι πολιτικαὶ συνθῆκαι εἰς τὴν Νῆσον ἡμῶν ὑπαγορεύουσιν ἄλλην καὶ μᾶλλον ἀποφασιστικὴν δρᾶσιν.

Ὅτι δὲ ὁ ῥήτωρ ἀκολουθεῖ τὴν πεπατημένην „ἤδη ἀπὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἐμφαίνει καὶ ἡ πρόνοιά του περὶ ὁλοσχεροῦς καταργήσεως τοῦ Φόρου, περὶ ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας, ἕνεκα τῶν τακτικῶν ἐτησίων περισσευμάτων καὶ περὶ ἐλαττώσεως τῆς δεκάτης.

Τοιαῦται προτάσεις καὶ σκέψεις πολλάκις διετυπώθησαν εἰς προγενέστερα πολιτικὰ προγράμματα καὶ ἐφηρμόσθησαν ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου ὥστε ὡς δικαιολογία τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ῥήτορος νὰ ὑπολείπεται μόνον ὅτι τυγχάνει οὗτος τῶν ἀρίστων, οὓς ὀφείλει ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξῃ.

Ἐκ τούτων φαίνεται ὁ ῥήτωρ ὅτι, καίτοι ἀναγνωρίζει τὴν ἐπελθοῦσαν μεταπολίτευσιν ὡς συνεπαγομένην καὶ ἔκτακτον δρᾶσιν, ἐπανέρχεται εἰς τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν πορείαν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου, ἥτις ὅμως δὲν φαίνεται ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς νέας ἐν τῇ Νήσῳ πολιτικὰς συνθήκας.

Πόσον χλιαρὸν καὶ ἄτονον εἶνε τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου ὑποψηφίου, ἐμφαίνουσι καὶ τὰ ἀμέσως ἑπόμενα, αἱ ἐπαγγελίαι του περὶ τῆς μεταφορᾶς ἐξ Ἀγγλίας εἰς Κύπρον ἡμίσεος ἑκατομμυρίου λιρῶν, ὡς περισσευμάτων ἀπὸ τοῦ Φόρου τῆς ὑποτελείας, περὶ ἐλαττώσεως φόρων καὶ ἰδίᾳ τῆς δεκάτης· θέλει δηλονότι ὁ ῥήτωρ ὅπως ὁ Κυπριακὸς λαὸς λατρεύῃ καὶ θεραπεύῃ ἀπὸ κοινοῦ Θεὸν καὶ Μαμμωνᾶν.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλως, ἂν μὴ ταῦτα λέγωνται πρὸς ἁπλῆν καὶ καθαρὰν δημαγωγίαν, ἐμφαίνουσιν οὐχὶ ὀρθὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀντίληψιν τῶν πραγματικῶν συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν τοῦ τόπου τούτου.

Ἐν πρώτοις ἀδυνατοῦμεν νὰ φαντασθῶμεν τὴν μαγικὴν δύναμιν δι' ἧς θὰ πειθαναγκάσωμεν τοὺς κρατοῦντας νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὴν Νῆσον £ 500,000, εἰς πλεονάσματα ἀπὸ τοῦ Φόρου, καὶ ἀναλογιζόμεθα πόσοι ἀγῶνες θὰ ἀπητοῦντο πρὸς τοῦτο, ἀγῶνες ἄλλως ἄκαρποι, οἵτινες θὰ ἀπερρόφων ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ τόπου, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ τὸν καιρὸν νὰ ἐπιδιώκῃ ἄλλα εὐγενέστερα καὶ πολλῷ ὑψηλότερα ἰδεώδη.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς προβαλλομένης ἐλαττώσεως φόρων;

Ἐλάττωσις φόρων ἔπρεπε νὰ ζητῆται ἐν Κύπρῳ, ἐφόσον τὸ μεγαλείτερον μέρος τούτων ἐρρίπτετο εἰς τὸν Καιάδαν τοῦ Φόρου, διότι πᾶσα τοιαύτη ἐλάττωσις θὰ ἠδύνατο ὁπωσδήποτε ἀνακούφισιν τῶν φορολογουμένων ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου· μετὰ τὴν περιστολὴν ὅμως αὐτοῦ ἀπὸ £ 92,000 εἰς £ 42,000, ἤτοι κατὰ £ 50,000, πᾶσα φορολογικὴ ἐλάττωσις θὰ συνεπήγετο ἐλάττωσιν τῶν περισσευμάτων, ἅτινα διατίθενται πάλιν ὑπὲρ τοῦ τόπου. Ἐλάττωσις φόρων ἐπιβάλλεται ὅπου ἡ φορολογία εἶνε ἀπολύτως βαρεῖα καὶ ἀποστραγγιστικὴ τοῦθ' ὅπερ δὲν συμβαίνει παρ' ἡμῖν, ἐνῷ ἀπαιτεῖται κυρίως ὅπως οἱ φόροι διατίθενται κατὰ τὸν μᾶλλον κοινωφελῆ καὶ σκόπιμον τρόπον καὶ εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπὸ τὸ κρατοῦν ἐν Κύπρῳ πολιτικὸν σύστημα, μία θεραπεία τοῦ κακοῦ τούτου θὰ ἦτο δυνατή, ἂν ἐδικαιοῦτο τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον νὰ φέρῃ πάσας τὰς ἑκάστοτε ἀναγκαίας τροποποιήσεις εἰς τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προτεινόμενον προϋπολογισμόν τ. ἔ. ἂν ἐπετυγχάνετο ἡ οἰκονομικὴ χειραφέτησις τῆς Νήσου, δι' ἣν θὰ ἀπητοῦντο σφοδροὶ καὶ μακροὶ ἀγῶνες, ἐξασθενοῦντες τὸν κυριώτατον καὶ σκοπιμώτατον ἀγῶνα.

Ἡ φορολογία, ἐφόσον εἶνε κατανεμημένη μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων οἰκονομικῶν, οὐδέποτε εἶνε βαρεῖα, παρ' ἡμῖν δὲ, καθ' ὡς ἔχει, δὲν εἶνε βαρεῖα, χρήζει δὲ μόνον τροποποιήσεών τινων πρὸς δικαιοτέραν κατανομήν, καὶ τῆς οἰκονομικῆς χειραφετήσεως, ὅπως διατίθεται τὸ προϊὸν αὐτῆς κοινωφελέστερον καὶ σκοπιμώτερον.

Ὡς πρὸς τὴν δεκάτην, δι' ἣν ὁ ῥήτωρ ὑποψήφιος προτείνει ἐλάττωσιν, ἔχουσι προλάβει αὐτὸν ἄλλοι, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, οἵτινες προέτεινον ὁλοσχερῆ κατάργησιν τῆς δεκάτης ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, καὶ οὗτοι φαίνονται συνεπέστεροι καίτοι προέβαλον αὐτὴν πρὸς δημαγωγίαν μᾶλλον ἢ διότι ἐπίστευον εἰς τὸ κατορθωτὸν τῶν ἐπαγγελιῶν των.

Ἡ δεκάτη εἶνε φόρος ἀληθῶς ἀναχρονιστικὸς καὶ ἀρχέγονος, ἀλλ' εἶνε παρ' ἡμῖν κακὸν εὖ κείμενον, ἐφόσον καὶ τὰ τῆς Νήσου ἡμῶν διατελοῦσιν ἐν ἀρχεγόνῳ καταστάσει, οὐδ' εἶνε δυνατὸν ν' ἀντικατασταθῇ ὁλόκληρος ἢ μέγα μέρος αὐτῆς, ἄνευ σοβαρᾶς διαταράξεως οἰκονομικῆς ἐν τῷ τόπῳ.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως, ἡ δεκάτη δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς οἰκονομικὴν ἐπίρρωσιν τῆς Νήσου, καὶ ἐξηγούμεθα.

Ἡ καλλιέργεια σιτηρῶν εἰς χώρας μικράς, ὅπου οἱ γεωργοὶ καλλιεργοῦσι τὴν γῆν δι' ἀρχεγόνων ἐργαλείων, ἀποδίδει πενιχρότατον εἰσόδημα ἀνεπαρκὲς καὶ εἰς διατροφὴν τῶν γεωργῶν τούτων. Ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐνῷ πάντα τἄλλα χρειώδη τοῦ βίου ἀνετιμήθησαν μεγάλως, ὁ ἄρτος μόλις, ἕνεκα τοῦ παρόντος εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἀνετιμήθη, ἀλλ' ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου, μετὰ τὴν λῆξιν δὲ τοῦ πολέμου ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν θὰ κατέλθῃ εἰς πολὺ χαμηλὴν σχετικῶς τιμήν. Πῶς δύναται νὰ συντηρηθῇ μία γεωργικὴ οἰκογένεια, ἥτις δι' ὅλα τὰ ἄλλα χρειώδη τοῦ βίου πληρώνει 50 %, 80 %, 100 %, 200 % καὶ ἐνίοτε 300 % ἐπὶ πλέον, ἐνῷ διὰ τὸν σῖτον, τὴν κριθήν, τὴν βρόμην θὰ ἀπολαμβάνουν ὅσα καὶ πρὸ τριάκοντα ἐτῶν;

Αἰσθάνονται ἤδη οἱ γεωργοί μας τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τοῦ περιορισμοῦ ἢ καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς καλλιεργείας σιτηρῶν, καὶ σταθερῶς ἐπιδίδονται εἰς τὴν κηπευρικήν, τὴν δενδροκομίαν, καὶ τὴν καλλιέργειαν ἐν γένει προϊόντων, ὧν αἱ τιμαὶ εἶνε ἀνάλογοι πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ βίου.

Ἐφόσον δὲ ἐλαττοῦται τῶν σιτηρῶν ἡ καλλιέργεια, ἀντικαθισταμένη δι' ἄλλων προϊόντων μᾶλλον προσοδοφόρων, ἐλαττοῦται μὲν ἡ φορολογία ἀναλόγως, βελτιοῦται δὲ ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ δεκάτη ἐπιβαρύνουσα τὰ σιτηρὰ σοβαρῶς χρησιμεύει ὡς πρόσκομμα καὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τὴν καλλιέργειαν σιτηρῶν καὶ ἐπιταχύνει τὴν μεταβολὴν καλλιεργείας ἐν τῇ Νήσῳ, ἥτις ὅσον ταχύτερον συντελεῖται, τόσον καλλίτερον εἶνε διὰ τοὺς Νησιώτας.

Ὅλως, ἄλλως, ἄλλο πρέπει νὰ ἦνε τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῶν ὑποψηφίων οἷον ὑπαγορεύουσιν αἱ νέαι ἐν τῇ Νήσῳ πολιτικαὶ συνθῆκαι, καὶ τοῦτο πρὶν διατυπώσωμεν ἡμεῖς, ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν προβαλλόμενον παρ' ἄλλων, ἵνα ὑποστηρίξωμεν αὐτὸ ἐκθύμως, ἀφοῦ ἡμεῖς οὐδέποτε διενοήθημεν νὰ ταχθῶμεν ἐν τοῖς ἀρίστοις καὶ πρωταγωνιστήσωμεν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς Κύπρου τοῦτο δὲ θὰ πράξωμεν ἵνα προκαλέσωμεν εὐρυτέραν συζήτησιν καὶ διαφωτισθῇ κάλλιον καὶ ἐγκαίρως τὸ Κοινὸν περὶ τῆς ἀποτελεσματικωτέρας καὶ ὑγιεστέρας ἐφεξῆς πολιτικῆς πορείας τῆς Νήσου ταύτης ὑπὸ τὰς νέας πολιτικὰς ἐν αὐτῇ συνθήκας.

ΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ
ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Χρηστὴ τὴν καρδίαν ἡμῶν ἠδύνει ἐλπὶς, ὅτι ταχύτατα καὶ τῆς Κύπρου ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις θὰ συντελεσθῇ καὶ συνεπῶς τῆς παρῳδίας, ἥτις λέγεται «Κυπριακὴ Βουλή», μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἀγγλικὴ διοίκησις κατειρωνεύεται ἡμᾶς, εὐτυχῶς δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη· οὐδὲν ἧττον, ἐπειδὴ τυγχάνει ἀπαραίτητον χάριν τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων νὰ γένωσιν αἱ ἐπικείμεναι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, ἵνα ἀναδειχθῶσιν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τύπους καὶ κατὰ πλάσμα ὑποτίθεται ὅτι θὰ διευθύνωσι τὰς τύχας τοῦ Τόπου—εἶνε καλόν, ὅπως ἀπὸ τοῦδε γένηται σκέψις εἰς τίνας δύναται ἢ πρέπει ν' ἀναθέσῃ ὁ λαὸς τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ ἐκπροσωπήσωσι τοῦτον παρὰ τῇ ξένῃ κυβερνήσει.

Ἀλλ' ὁ λαὸς οὔτε λαμβάνει τὴν πρωτοβουλίαν οὐδ' εἶνε εἰς τοῦτον εὔκολον ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ συνέλθῃ καὶ ν' ἀποφασίσῃ καὶ διαγνώσῃ καὶ ὑποδείξῃ τίνες εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον συγκεντροῦσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ προσόντα καὶ τὰ ἐφόδια, ἀλλὰ καὶ ἔχουσι καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἱερὸν καὶ τὴν ἀπόφασιν τὴν ἀκλόνητον καὶ στερρὰν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰλικρινῶς καὶ εὐδοκίμως τὰ κοινά.

Διὰ ταῦτα, ὡς πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου συμβαίνει, καὶ ἐνταῦθα δέον, ὅπως πάντες, ὅσοι τοὐλάχιστον νομίζουσιν, ὅτι παρεσκεύασαν ἑαυτοὺς καὶ προσεκτήσαντο τὰ ἐφόδια ὅπως τάξωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος τὴν πολιτικήν, προβάλωσιν εἰς τὸ μέσον καὶ μὲ προθυμίαν καὶ μὲ ὄρεξιν καὶ πλήρεις ζωῆς καὶ ἁγίου ἐνθουσιασμοῦ κατέλθωσιν εἰς τὸν εὐγενέσατον ἀγῶνα καὶ νὰ διεκδικήσωσιν ἐν τῇ ἐκλογικῇ παλαίστρᾳ τὴν ὑψίστην τιμὴν οὗτοι νὰ τύχωσι τῆς ἐντολῆς νὰ ἀντιπροσωπεύσωσι τὸν λαόν.

Μηδεὶς δὲ ν' ἀποθαρρυνθῇ μηδὲ ἂς νομίσῃ, ὅτι οἱ παλαιοὶ πολιτευταὶ ἐριζωσαν ἀκλόνητοι καὶ ἀπρόσβλητοι καὶ ὅτι ὁ λαὸς ὡς ὄστρακον προσεκολλήθη εἰς τούτους, καὶ ὅτι οὐδένα ἕτερον νέον θὰ περιβάλῃ μὲ τὴν μεγάλην τιμὴν νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύῃ. Οὐδὲ οἱ παλαιότεροι πολιτευταί, τῶν ὁποίων τινὲς ἔφθασαν ἤδη εἰς γῆρας βαθύ, θὰ ἀποκρούσωσι μετὰ πείσματος καὶ ἀδιαλλάκτως τὴν ὑποψηφιότητα νέων παραγόντων εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν. Γνωρίζουσιν οἱ γηραιοὶ πολιτευταὶ κάλλιστα καὶ συναισθάνονται, ὅτι ὀφείλουσι καὶ ἔχουσι πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον, ὅτι ἂν μὴ τι ἄλλο, ἂν μὴ θέλωσι νὰ ὑποδείξωσι καὶ ἐνισχύσωσι τοὺς νέους παράγοντας, ἱερὰν ὅμως ὑποχρέωσιν ἔχουσι καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτῶν τοῖς ἐπιβάλλει νὰ μὴ ἄρωσιν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως καὶ νέους οὕτως στρατολογήσῃ πολιτευτὰς καὶ κατατάξῃ καὶ τούτους εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως.

Ἀλλὰ καὶ οἱ κυριώτεροι τοῦ Τόπου παράγοντες καὶ οἱ ποδηγέται τῆς κοινῆς Γνώμης καὶ ἰδίᾳ ὁ πανσθενὴς Τύπος, ὀφείλουσι τοὐλάχιστον νὰ ἐνθαρρύνωσιν, ὅπου καὶ ἂν συναντήσωσιν αὐτοὺς τοὺς ἔχοντας τὰ σχετικὰ ἐφόδια καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ τάξωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς καὶ νὰ τοὺς ἐνδυναμώσωσι καὶ τοὺς ὑποβοηθήσωσι τὰ πτερυγίσματά των, ὅπως κατορθώσωσι καὶ οὗτοι νικηφόροι νὰ διαβράμωσι τὸν δόλιχον ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ εὐγενεῖ τῶν ἐκλογῶν καὶ περιβληθῶσι καὶ ἐξ αὐτῶν τινες τὴν τιμίαν ἰδιότητα τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ καὶ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ ἐπιτελέσωσιν ὅ,τι ἡ εὐγενὴς αὐτῶν φιλοδοξία καὶ αἱ ἐνδελεχεῖς μελέται αὐτῶν παρεσκεύασαν αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ συντελέσωσιν.

Οὕτω δὲ παλαιοὶ καὶ νέοι πολιτευταὶ ἐν ἁμίλλῃ εὐγενεῖ καὶ συνεργασίᾳ ὁμοφώνῳ, οἱ μὲν συνεισφέροντες τὴν πολύτιμον αὐτῶν πεῖραν οἱ δὲ τῆς νεότητος αὐτῶν τὸ σφρίγος, τὴν μαχιμότητα, τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα, θὰ προσπαθήσωσι δι' ὅλης αὐτῶν τῆς δυνάμεως καὶ μεθ' ὅλης τῆς συνέσεως ἑαυτῶν καὶ ἐκ παντὸς τρόπου θὰ κατορθώσωσι νὰ ἀγάγωσι τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν Κύπρου τὴν ὁλκάδα εἰς τὸν περιπόθητον τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως λιμένα, εἰς τοὺς κόλπους τοὺς θερμοὺς τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου μητρὸς αὐτῆς Ἑλλάδος.

Λευκωσίᾳ τῇ 4 Ἰουλίου 1916

Ι. Μ. Μυριάνθης.

ΤΟ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις παντὸς μὲν εὖ ἠγμένου ἀνθρώπου πρέπει νὰ χαρακτηρίζωσιν ἡ εὐθύτης καὶ ἡ εἰλικρίνεια, τοῦτο δὲ μάλιστα ἐπιβάλλεται ὡς ὕψιστον καθῆκον εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ ἱ. κλήρου τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ εἰς τοὺς προϊσταμένους τούτου Ἐπισκόπους, δι' ὃ καὶ προσαγορεύονται οὗτοι σεβασμιώτατοι, πανιερώτατοι, ἅγιοι, μακαριώτατοι καὶ δὴ καὶ παναγιώτατοι, οὐδέποτε δὲ πρέπει νὰ λανθάνῃ αὐτοὺς ὅτι ὑπάρχουσι παράδειγμα καὶ ὑπόδειγμα παρὰ τῷ λαῷ, καὶ παρὰ πᾶσαν θείαν διδασκαλίαν, τὰ μάλιστα ἐπιδρᾷ ἐπ' αὐτοῦ ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία αὐτῶν.

Διὰ ταῦτα πολὺ ξενιζόμεθα καὶ λυπούμεθα ὁσάκις ὁ «Ἐκκλησιαστ. Κῆρυξ» λησμονεῖ ὅτι ἐκδίδεται προνοίᾳ τοῦ Π. Μ. Κιτίου καὶ ἔχει διὰ τοῦτο ἐξαιρετικὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐν πάσῃ περιπτώσει μετέρχεται κόσμιον μὲν καὶ εὐπρεπὲς ὕφος, εὐθύτητα δὲ καὶ εἰλικρίνειαν ἄφογον οἱαδήποτε πραγματευόμενος θέματα.

Οἱ δικηγορισμοί, αἱ σοφιστεῖαι, αἱ ἀμφιλογίαι καὶ αἱ ὕβρεις εἶνε καὶ πρέπει νὰ εἶνε ξένα ὅλως καὶ ἄσχετα πρὸς ὄργανον ἐκκλησιαστικόν, διερμηνεῦον τὰς γνώμας, τὰς ἰδέας, τὰς σκέψεις καὶ τὰ

συναισθήματα χριστιανικῆς ἐκκλησ. ἀρχῆς καὶ οἱωνδήποτε κληρικῶν.

Τοῦτο δυστυχῶς δὲν συμβαίνει πάντοτε εἰς τὸν «Ἐκκλησιαστ. Κήρυκα». Ἂν ἀναδιφήσῃ τις τὰ ἐκδεδομένα μέχρι τοῦδε 109 τεύχη του θὰ εὕρῃ πολλὰ τὰ ἀνοίκεια καὶ ἀνάρμοστα εἰς τὴν ἰδιότητά του ὡς περιοδικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ δὴ Ἐκκλησιαστ. Κήρυκος.

Τὰς σκέψεις ταύτας ἐπανήγαγον εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ 109φ τεύχει τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Κήρυκος» δημοσιεύματα περὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου.

Ἀπεδοκιμάσαμεν καὶ ἀποδοκιμάζομεν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὸ ἀνεγνωρισμένον Διδασκαλεῖον οὐ μόνον διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς παρασκευῆς τῶν τροφίμων του, ἀλλὰ καὶ διότι ἀνταγωνίζεται λίαν ἐπιζημίως πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον καὶ τείνει διὰ τῆς ὑπερπαραγωγῆς ἀνεγνωρισμένων διδασκάλων νὰ καταστήσῃ δυσχερεστέραν τὴν πολὺ δυσχερῆ ἤδη θέσιν τῶν διδασκάλων.

Ὁ «Ἐκκλ. Κῆρυξ» ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ ἐν καιρῷ εἰς ὅσα περὶ τούτου ἐγράψαμεν, καὶ μόλις τώρα εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος του ἐπανέρχεται εἰς τὸ ζήτημα πειρώμενος οὐχὶ ν' ἀπαντήσῃ ἀλλὰ διὰ βραχυτάτων ὕβρεων ν' ἀποκρούσῃ μόνον καὶ μόνον ὅπως δείξῃ ὅτι ὁ Ἅγ. Κιτίου ἐμμένει καὶ θὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων τῆς Νήσου ἐπιχείρησίν του.

Πειρώμενος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου, ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον ἐπικαλεῖται τὰ ὕστερον ἐν Ἑλλάδι γενόμενα, τὴν διὰ νόμου δηλ. σύστασιν ἐκεῖ **Σχολῶν Ἐκκλησιαστικῶν** κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ἐνῷ, εἰς τὸ 106ον τεῦχος του δημοσιεύει τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐν ᾗ σὺν ἄλλοις ἐκφράζεται ἡ ἐλπὶς ὅτι «πρῶται αἱ μικραὶ κοινότητες θὰ ἀποκτήσωσιν ἐκπαιδευτικοὺς ἱερεῖς ἅμα καὶ διδασκάλους, διότι αὗται μάλιστα ἔχουσιν ἐπιτακτικωτέραν αὐτῶν ἀνάγκην» παρατρέχει ἤδη τὴν πρόνοιαν ταύτην τοῦ νομοθέτου.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον δέ, οἱ Ἱερούμενοι ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν **δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι διδάσκοντες μόνον ἐν μονοταξίοις σχολείοις.**

Ὁ νομοθέτης ἄρα ἐν Ἑλλάδι δὲν παρεῖδε τὸν πιθανὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν πρὸς τὰ Διδασκαλεῖα, καίτοι ἐκεῖ ἡ ἐθνικὴ Κυβέρνησις δύναται κατὰ βούλησιν καὶ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας νὰ ρυθμίζῃ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ σχολικὰ πράγματα.

Ὅσα δύνανται νὰ ἔχωσι καλῶς εἰς Κράτος ὁλόκληρον δὲν συμβαίνει ἀναγκαίως νὰ ἔχωσιν οὕτω καὶ ἐν χώρᾳ μικρᾷ οἵα ἡ ἡμετέρα Νῆσος, ὅπου μάλιστα τὰ τῆς παιδείας δὲν τυγχάνουσιν ὅλης τῆς κυβερνητικῆς προνοίας.

Ἐν Ἑλλάδι καὶ πρὸ τοῦ διπλασιασμοῦ αὐτῆς ἐλειτούργουν ὑποδιδασκαλεῖα ἢ γραμματεῖα ὅπως παρέχωσιν εἰς τὰς μικροτέρας ἀγροτικὰς κοινότητας ὑποδιδασκάλους μετὰ τὸν διπλασιασμὸν δὲ αὐτῆς ἡ ἔλλειψις διδασκάλων εἶνε μεγίστη καὶ πρὸς προμήθειαν τοιούτων εἶνε ὅλως ἀνεπαρκῆ τὰ ὀλίγα Διδασκαλεῖα καὶ δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἔργον τούτων ἐπίκαιροι αἱ «Ἐκκλησιαστικαὶ Σχολαί».

Ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν αἱ κοινότητες αὗται διαχειρίζονται ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ τὰ τῶν σχολείων αὐτῶν καὶ αὗται καταβάλλουσι τὰ 2)3, τὰ 3)4 καὶ ἔστιν ὅτε τὰ 4)5 τῆς μισθοδοσίας τῶν παρ' αὐτοῖς διδασκάλων, φυσικὸν εἶνε νὰ διαπραγματεύωνται ὅπως ἐπιτυγχάνουσιν εὐθηνοὺς διδασκάλους κατὰ τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, καὶ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ἀναδειχθὲν βεβιασμένως ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ὡς διδασκαλοπαραγωγικὴ μηχανὴ μοιραίως θὰ αὐξήσῃ τὴν προσφορὰν καὶ θὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀμοιβὴν τῶν διδασκάλων.

«Τὸ βέβαιον εἶνε, γράφει ὁ «Ἐκ. Κῆρυξ» ἐν τεύχει 109φ σελ. 338, ὅτι παρὰ τὴν πλουσίαν παραγωγὴν δύο παγκυπρίων Διδασκαλείων ἀρρένων, εἰς ἓν ἀκολούθως συγχωνευθέντων, ὑπάρχει ἀκόμη ἔλλειψις προσοντούχων διδασκάλων πρὸς πλήρωσιν ὅλων τῶν διδασκαλικῶν θέσεων.»

Ταῦτα λέγων ἀναφέρεται εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τοῦ Διδασκαλείου ἀπὸ τοῦ 1908—11· δὲν ἔπρεπεν ὅμως νὰ παρίδῃ ὅτι διὰ τοῦ χωρισμοῦ ἐκείνου δὲν ἐπῆλθεν αὔξησις τῶν μαθητῶν, ἀλλ' ἁπλῶς χωρισμὸς τούτων καὶ ἀνταγωνισμὸς πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ ἑτέρου τούτων, καὶ ὅτε μετὰ τὴν διαλλαγὴν συνεχωνεύθησαν, οἱ μαθηταὶ δὲν ἠλαττώθησαν κατ' ἀριθμόν, διδάσκονται ὅμως ὑπὸ πολλῷ πληρεστέρου προσωπικοῦ καὶ ἔχουσι πολλῷ πλείονα διδακτικὰ μέσα.

«Πολλοὶ εἶνε ἀκόμη γράφει, ἐν συνεχείᾳ ὁ «Ἐκκλ. Κῆρυξ», ἐν ἐνεργείᾳ μὴ προσοντοῦχοι διδάσκαλοι πλεῖσται διδασκάλων θέσεις κατέχονται ὑπὸ διδασκαλισσῶν, τὸ δὲ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἀπεφάσισε προσφάτως νὰ μὴ ἀφαιρεθῇ ἀκόμη ἀπὸ τὰς ἐγγάμους διδασκαλίσσας τὸ δικαίωμα τοῦ διδάσκειν διὰ τὴν ἔλλειψιν διδασκαλισσῶν.»

Καὶ ἐνταῦθα φωρᾶται ἡ σύνταξις τοῦ «Ἐκκλ. Κήρυκος» ἐπιπολαίως μελετῶσα τὰ καθ' ἡμᾶς.

Ἐὰν πράγματι ὑπηρετῶσιν ἀκόμη διδάσκαλοι ἄνευ προσόντων ἤτοι γραμματοδιδάσκαλοι, τοῦτο ὀφείλεται οὐχὶ εἰς ἔλλειψιν διδασκάλων πτυχιούχων ἀλλ' εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς μισθοδοσίας, δι' ἣν πολλοὶ διδάσκαλοι ἀναγκάζονται νὰ τραπῶσι ἐπὶ ἄλλα ἔργα, καὶ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον διὰ τῆς εὐκόλου παραγωγῆς του θὰ ἀναγκάσῃ πολλοὺς καὶ καλοὺς διδασκάλους νὰ καταλίπωσι τὸ ἀχάριστον ἔργον αὐτῶν, καὶ τότε αἱ διδασκάλισσαι καὶ οἱ γραμματοδιδάσκαλοι θὰ κατακτήσωσι μεγαλείτερον ἔδαφος καὶ ἡ δημοτικὴ παίδευσις ἐν Κύπρῳ θὰ ὀπισθοδρομῇ ἀπελπιστικῶς. Ἡ παρουσία διδασκαλισσῶν εἰς ἀρρεναγωγεῖα αἰτίαν ἔχει οὐχὶ τὴν ἔλλειψιν διδασκάλων, ἀλλὰ τὴν εὐθηνίαν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν δι' ἣν προτιμῶνται τῶν διδασκάλων, καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπογοητευόμενοι ἐπιδίδονται εἰς ἄλλα ἔργα

Ἐὰν τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἐπέτρεψεν εἰς διδασκαλίσσας ἐγγάμους νὰ συνεχίσωσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, τοῦτο ἔπραξεν οὐχὶ ἐλλείψει διδασκαλισσῶν, ὧν ὑπάρχει πληθώρα, ἀλλὰ χάριν ἀρχῆς πάντως, διότι θὰ ἦτο ἄδικον ἡ ἔγγαμος διδασκάλισσα νὰ στερηθῇ ἑνὸς δικαιώματος καὶ ἑνὸς στηρίγματος ἀναλαμβάνουσα βάρος οἰκογενειακὸν καὶ συντελοῦσα εἰς κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐνίσχυσιν.

Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ εὔκολος παραγωγὴ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, θὰ εὕρῃ ταχέως ὁ «Ἐκκλ. Κῆρυξ» ὅτι ἀντὶ πληθώρας θὰ ἐπέλθῃ ἔλλειψις διδασκάλων μεγαλειτέρα, διότι αὐτοὶ μὲν θὰ καταλίπωσι τὸ ἀχάριστον διδασκαλικὸν ἔργον, θὰ ἐπιδιώκωσι δὲ τοῦτο οἱ ἑκάστοτε μὴ ἔχοντες τι ἄλλο νὰ πράξωσιν ἄνευ προσόντων, καὶ ὅσαι τῶν κεκτημένων διδασκαλικὸν πτυχίον κορῶν προτιμῶσι τὸν ἐν τοῖς χωρίοις βίον ἀντὶ γλίσχρου μισθοῦ τῆς κατ' οἶκον ἐργασίας.

Ἀποτέλεσμα ἄρα εὐεργετικὸν καὶ ἐθνωφελὲς θὰ ἐπαγάγηται τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ὡς Διδασκαλεῖον τὴν περαιτέρω κατάπτωσιν τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τὴν ἀπελπιστικὴν ὀπισθοδρόμησιν τῆς δημοτ. παιδείας, ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ κοινωνικῇ καὶ ἐθνικῇ.

Κατὰ πόσον δὲ ὡς Σχολὴ Ἱερατικὴ θὰ εὐδοκιμήσῃ ὑπὸ τὰς κρατούσας ἐν Κύπρῳ συνθήκας ἐμφαίνει καὶ τὸ γεγονὸς τόδε:

Δώδεκα μαθηταὶ προήχθησαν ἀπὸ τῆς Ε' εἰς τὴν ΣΤ' τάξιν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου διὰ τὸ προσεχὲς σχολ. ἔτος. Ἅπαντες οὗτοι ὑπέβαλον αἴτησιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Π. Διδασκαλείου ὅπως γένωνται δεκτοὶ ἄνευ ἐξετάσεων εἰς τὴν τρίτην τάξιν τούτου. Ὁ καθηγητικὸς ὅμως σύλλογος ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ὅτι ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις καὶ νὰ καταταχθῶσιν ὅπου ἡ ἱκανότης ἑκάστου θὰ ἐνέφαινε, μὴ ὄντος τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἰσοτίμου τῷ Π. Διδασκαλείῳ κατὰ τὸν ἰσχύοντα ἐν Ἑλλάδι νόμον.

Ἐὰν τὸ Π. Διδασκαλεῖον ἐδέχετο τοὺς 12 μαθητὰς τούτους, τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον θὰ ἀπέμενεν ἀκέφαλον, δηλ. ἄνευ τῆς ἕκτης καὶ τῆς πέμπτης τάξεως, ὡς μὴ λειτουργησάσης τετάρτης τάξεως ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ λῆξαν σχολ. ἔτος.

Περί τινων ἄλλων σφαλερῶν ἀντιλήψεων τοῦ Ἐκκλ. Κήρυκος θὰ διαλάβωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

Η ΣΤΡΑΤΗΓ. ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΖΟΦΡ

ΦΕΙΔΩ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ

(Ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς»).

Παρίσιοι 19)2 Ἰουλίου.

Ἐπανῆλθον ἐδῶ ἐξ Ἰταλίας τὸ Σάββατον ἀκριβῶς καθ' ἣν ὥραν ἡ Συμμαχικὴ ἐπίθεσις εἰς τὸν ποταμὸν Σὸμμ ἤρξατο, καὶ ἔσχον τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι ἀνεκοίνωσα τὰς πρώτας ἀγγελίας τῆς Ἀγγλογαλλικῆς ἐπιτυχίας πρὸς τὸν Στρατηγὸν *Belyaeff*, Ἐπιτελάρχην τοῦ Γεν. Ρωσσικοῦ Ἐπιτελείου, ὅστις εὑρίσκεται ἐδῶ πρὸς βραχεῖαν ἐπίσκεψιν ἐνῷ, συνεχάρην αὐτὸν διὰ τὰς νίκας τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν προκαταρκτικῶν ἐπιθέσεων τῶν Συμμάχων ἐπροξένησεν ἐνταῦθα ζωηροτάτην εὐχαρίστησιν, πᾶς τις ὅμως ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶνε ἰσχυρὸς καὶ τὰ ἀμυντήριά του δυνατά, ἡ δὲ ἀντίστασίς του βεβαίως θὰ ἦνε ἀπεγνωσμένη.

Ἡ ἐπίθεσις ἀνεμένετο ἀνυπομόνως ἐν Γαλλίᾳ, καὶ δὲν βλάπτει νὰ εἴπωμεν τώρα ὅτι ἤμεθα ἕτοιμοι πρὸ πολλοῦ νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ἡ ἐκλεχθεῖσα ἡμέρα πρὸς τὴν πρώτην ἐπίθεσιν πεζικοῦ εἶχεν ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Ζόφφρ, ὅστις ὤφειλε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει πάσας τὰς περιστάσεις. Ἡ σύμπραξις τῶν Ἀγγλογάλλων Συμμάχων κατεδείχθη ἐντελής, ἐνῷ οἱ φίλοι μας Βέλγοι πρὸς βορρᾶν διεδραμάτισαν χρήσιμον μέρος, καταλαβόντες περισσότερον μέρος τῆς γραμμῆς καὶ σφυροκοποῦντες τοὺς Γερμανοὺς διὰ τῶν τηλεβόλων αὐτῶν κατὰ τὸν προκαταρκτικὸν βομβαρδισμόν.

* * *

ΩΡΑΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ ΜΑΧΗΣ

Τὸ ἐκλεγὲν θέατρον διὰ τὸν Ἀγγλογαλλικὸν ἀγῶνα εἶνε πολλῷ εὐνοϊκώτερον ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε κατ' ἀνάγκην περιορισθῇ τὸ π. ἔτος ὁ Στρατηγὸς Φρέντς. Εἶνε γεωργικὸν καὶ οὐχὶ μεταλλευτικὸν διαμέρισμα καὶ δὲν ὑπάρχουσι τὰ ἐκτεταμένα ἐκεῖνα χωρία καὶ οἱ συσσωρεύσεις, οἷαι ὑπάρχουσι συγκεντρωμέναι περὶ τὰ μεταλλευτικὰ κέντρα βορειότερον, ἅτινα παρεῖχον εἰς τοὺς Γερμανοὺς πολὺ χρήσιμα σημεῖα πρὸς ὑποστήριξιν.

Ἐν Πικαρδίᾳ, εἰς τὴν Σόμμην, τὸ ἔδαφος εἶνε ἀναπεπταμένον καὶ ἐλαφρῶς μόνον κυματοειδές. Τὰ χωρία εἶνε μικρὰ καὶ περιέχουσι μόνον ὀλίγας ἑκατοντάδας κατοίκων εἰς ὁμαλοὺς καιρούς, ἐνῷ ὑπάρχει καλλίτερον πεδίον πυρὸς διὰ τὰ τηλεβόλα μας καὶ μεγαλείτερος χῶρος πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν ἀνωτέρων δυνάμεων μας.

Ὑπάρχει ὡραῖον πεδίον καὶ οὐχὶ εὐνοϊκόν, καὶ ἐδῶ ἐπροτιμήσαμεν νὰ πολεμήσωμεν τὴν ἔριν ἡμῶν πρὸς τοὺς Γερμανοὺς καὶ νὰ δώσωμεν ὅσας θέλουσι μάχας.

Ἡ τακτικὴ ἣν μετῆλθον μέχρι τοῦδε ἦτο ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἐτόλμησα νὰ συστήσω ἐν ἄρθρῳ περὶ τοῦ Δυτικοῦ Μετώπου δημοσιευθέντι εἰς τοὺς «Τάϊμς». Εἶνε μεθοδικὴ ἐπίθεσις ἥτις κάμνει πλήρη χρῆσιν τοῦ σημερινοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἐπιβάλλει εἰς τὸ πεζικὸν ἀριθμόν τινα ἀπομεμακρυσμένων σκοπῶν, μεχρισοῦ ἑκάστη κερδηθεῖσα θέσις ἑδραιωθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ, καὶ τὰ τηλεβόλα γένωνται ἕτοιμα νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἀκόλουθον προέλασιν. Εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην τὸ πυροβολικὸν διαδραματίζει πρωταγωνιστοῦ μέρος καὶ τὸ πεζικὸν ὑποφέρει ὀλιγώτερον ἢ κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα ἐπιθέσεων, ὁ ἀγὼν ὅμως τοῦ πεζικοῦ εἶνε ἀκόμη βαρύς, καὶ πρέπει νὰ προσδοκῶμεν πολλὰς ἀκόμη ἀποκρούσεις πρὶν ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ μας.

* * *

ΠΑΝΤΑ ΕΧΩΡΗΣΑΝ ΚΑΛΩΣ

Ἐν τῷ μεταξὺ πάντα ἐχώρησαν καλῶς. Τὰ στρατεύματά μας ἐξετέλεσαν ἐπιτυχῶς τὴν ἀποστολήν των, πᾶσαι αἱ ἀντεπιθέσεις ἀπεκρούσθησαν καὶ πολυάριθμοι αἰχμάλωτοι συνελήφθησαν

Πολλοὶ νεωτερισμοὶ εἰσήχθησαν οἷα ἡ σφαγὴ τῶν ἀεροστάτων παρατηρίων «Δράκων», δι' ὧν οἱ Γερμανοὶ ἐστερήθησαν τινας τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Ὑπάρχει ὡσαύτως ἡ κατοπτευτικὴ ἐπιδρομή, χρησιμοποιηθεῖσα ὅπως καταστήσῃ ἀναμφίβολον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διὰ τοῦ πυροβολικοῦ προπαρασκευῆς. Τὰ ἀεροναυτικὰ σώματα ἐγένοντο, εἴπερ ποτε, δραστήρια, ἐνῷ τὸ ἱππικὸν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἔχει μεγαλειτέραν πιθανότητα νὰ δώσῃ χεῖρα καὶ ἐν συντόμῳ, πάντα τὰ μέσα τοῦ σημερινοῦ πολέμου δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐπωφελῶς.

Τὸ μόνον σημεῖον ὅπερ δὲν ἐγένετο σαφὲς εἶνε ὁ χαρακτὴρ τῆς ἐπιθέσεως εἰς σημεῖα ἄλλα ἢ ἐκεῖνα ἅτινα ἐξελέγησαν διὰ τοὺς κυρίως ἀγῶνας.

Προτιμῶ ὅλως τὴν τακτικὴν τοῦ Στρατηγοῦ Βρουσίλωφ, ὅστις ἐπετέθη καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς του ρίπτων τὸ βάρος του κατά τινων σημείων, καὶ οὕτω ἐμποδίζων τοὺς Αὐστριακοὺς τοῦ νὰ συγκεντρῶνται κατὰ τῶν κυρίων ἐπιθέσεων.

Ὅταν δὲν γίνεται τοῦτο, ὑπέρτεραι δυνάμεις δὲν ἐξασκοῦσι ὅλην τὴν ἐπίδρασιν των, καὶ ὑπάρχει κίνδυνος ὁ ἐχθρὸς νὰ συσσωρεύσῃ ὅλας τὰς ἐφεδρείας ἐναντίον τῶν κυρίων ἐπιθέσεων καὶ νὰ καταστήσωσι τὴν ἐπιτυχίαν των μᾶλλον προβληματικήν. Θὰ ἴδωμεν ἀναμφιβόλως, ταχέως ὅτι εἴμεθα εἰς τὴν ἀρχικὴν περίοδον τῶν προπαρασκευῶν, καὶ ὅτι αὗται καὶ ἄλλαι ὑποθέσεις ἐμελετήθησαν πλήρως.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΒΡΕΤΤ. ΕΠΙΘΕΣΙΣ

(Ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς».

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ

Σάββατον 18)1 Ἰουλίου.

Τῇ 7. 30΄ τῆς πρωΐας ταύτης ἤρξατο μεγάλη μάχη ἐπὶ μέτωπον 25 περίπου μιλίων ἄνω καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Σόμμη. Ἴσως θὰ ἦνε γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς ἡ μάχη τῆς Σόμμης.

Ἐπηκολούθησεν αὐτὴ εἰς πενθήμερον ἔντονον βομβαρδισμὸν καθ' ὅλου τοῦ Γερμανικοῦ μετώπου ἔναντι τῶν γραμμῶν ἡμῶν. Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα συμπράττουσι μεθ' ἡμῶν ἑκατέρωθεν τῆς Σόμμης. Ἐπιτιθέμεθα κατὰ τοῦ μεγαλειτέρου μετώπου πρὸς βορρᾶν τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ τούτου.

Ἡ προέλασις εἶχεν ὁρισθῇ τὴν 7. 30΄. Ἐπὶ μίαν ὥραν πρὸ τοῦ χρόνου τούτου ὁ βομβαρδισμὸς ἐγένετο μανιωδέστερος εἴπερ ποτε. Ἦτο δύσκολον νὰ εἴπῃ τις ἐὰν πράγματι ἦτο, διότι ἦτο ἱκανῶς φρικώδης ὅτε παρετήρουν αὐτὸν ἀπὸ παρομοίας θέσεως, πρὸ 24 ὡρῶν, ὡς ἐγένετο φρικώδης ἤδη ἐπὶ ἡμέρας. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἐνῷ δὲν ἤμην τώρα πλησιέστερον ἢ ὅσον ἦτο τὸ σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποίου εἶχον ἴδει τὸν κανονιοβολισμὸν τὴν νύκτα, ὁ κρότος ἦτο τώρα σχεδὸν ἀφόρητος.

Ἔναντι τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς ἡ διάρρηξις τῶν ὀβίδων δὲν παρῆγε πλέον τὰς αἰφνιδίας λάμψεις φωτός. Ἠκούετο ὁ μυκηθμὸς καὶ ἐθεῶντο τὰ ἐκρήγματα καὶ τὰ συντρίμματα τοῦ ἐδάφους ὁσάκις τὰ μεγάλα βλήματα ἐβυθίζοντο εἰς τὴν γῆν καὶ αἱ ἠρέμα ἐξελισσόμεναι στῆλαι καπνοῦ ἀπὸ τῶν μεγάλων ἐκρηκτικῶν ὀβίδων καὶ τὰ μαλλώδη λευκὰ νέφη τῶν σχράπνελ ἄνωθεν. Αἱ μόναι λάμψεις ἦσαν αἱ τῶν τηλεβόλων μας.

Εἰς Τιεπβὰλ ἀριστερᾷ μας, εἰς Λαπουασσὲλλ κατὰ μέτωπον ἡμῶν, καὶ ἀπὸ Φρικοὺρ εἰς Μαμὲτζ δεξιᾷ μας, ἡ συγκέντρωσις τοῦ πυρὸς τῶν τηλεβόλων μας ἦτο ἀληθῶς τρομακτική. Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη μέχρι τίνος οἱ Γερμανοὶ ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσωσι τὰς θέσεις των καὶ νὰ ζήσωσιν ἐντὸς τῆς φοβερᾶς ταύτης ζώνης. Ὅτι ἦσαν τινες ἐκεῖ γνωρίζομεν, διότι ὡς γράφω (δὲν εἶνε ἀκόμη μεσημβρία) φθάνουσιν εἰδήσεις ὅτι συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ, καί τινες τούτων λέγουσιν ὅτι προμήθειαι τροφῆς δὲν εἶχον φθάσει εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ μετώπου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας. Δυνατὸν νὰ ἦνε ἀληθὲς ἢ ὄχι, βεβαίως ὅμως κατὰ μῆκος ὅλων τῶν Γερμανικῶν γραμμῶν, καὶ εἴς τινα ἀπόστασιν ὄπισθεν, ἡ ζωὴ ἐπί τινας ἡμέρας θὰ ἦτο εἰδεχθὴς ἐφιάλτης.

ΟΤΕ ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ὅτε ἐπῆλθεν ἡ 7. 30΄ ἡ ὁμίχλη ἦτο ἀκόμη πολὺ πυκνή, ὅπως ἴδωμεν τοὺς ἄνδρας ἡμῶν προελαύνοντας ἀπὸ τῶν χαρακωμάτων αὐτῶν.

«Αἱ γραμμαὶ αὗται τῶν χαρακωμάτων ἦσαν ἀμφιβόλως ὁραταί, τοῦ ἐλαφροῦ δυτικοῦ ἀνέμου μὴ ὄντος ἱκανῶς ἰσχυροῦ ὅπως ἀπωθήσῃ τὸν καπνὸν καὶ τὸν κονιορτὸν τῶν ἐκρηγνυμένων ὀβίδων. Ὅτε ἤγγισε ἡ μοιραία στιγμή, ὁ ὀρυμαγδὸς ἐφαίνετο βαθύτερος, ἦτο ἀδύνατον ὅμως νὰ εἴπῃ τις ἂν εἴχομεν πράγματι περισσότερα τηλεβόλα, περισσοτέρους χαρακωματικοὺς ὅλμους, ἅτινα δὲν εἴχομεν ἔτι μεταχειρισθῇ ἢ ἂν ὁ ἐχθρὸς εἶχε ἐξασθενήσῃ πρὸ τῆς αἰφνιδίας δράσεως.

Ἀφότου ὁ βομβαρδισμός μας ἤρχισε πρὸ πέντε ἡμερῶν, ἡ ἀπάντησίς του ἐγένετο συγκριτικῶς ἐλαφρά. Ἀσθενῶς κατ' εὐθεῖαν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἀκούομεν διὰ μέσου ὅλου τοῦ ὀρυμαγδοῦ μίαν ριπὴν τουφεκοβολισμοῦ. Ἀριστερᾷ πρὸς τὸ Τιεπβὰλ καὶ πέραν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀγκομβιλλὲρ καὶ Ἐπωτὲρ μέλαν νέφος καπνοῦ, *barrage*, πυκνότερον ἢ ἡ ὁμίχλη, ὠχροτέρα ὅμως ἢ οἱ καπνοὶ τῶν ὀβίδων, τοὺς ὁποίους ἐκάμνομεν ὅπως καλύψωμεν τὴν προέλασίν μας.

Ὄπισθεν τοῦ κρασπεδώματος καὶ τοῦ θορύβου ἦτο ἀδύνατον νὰ εἰκάσωμεν ὅ,τι συνέβαινεν· ἓν μόνον ἐγνωρίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ συνέβησαν τρομερὰ πράγματα. Ἐδῶ εἰς τὸ ἠλίοφως, ἐκεῖ εἰς τὴν σκιὰν μιᾶς ὀπῆς οἱ ἔφεδροί μας ἐκινοῦντο ἠρέμα πρὸς τὸ μέτωπον ἢ ἀνέμενον τὴν σειράν των εἰς τὴν σκιὰν τῶν κορμῶν δένδρων τινῶν. Καὶ δι' ὅλου τοῦ μεταξὺ χρόνου, ἄνωθεν τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς ὁμίχλης, δύο κέρχναι μετεωρίσθησαν καὶ διαγράψασαι κύκλον ἐπτερύγισαν πρὸς τὸ ἠλίοφως.

ΟΙ ΒΡΕΤΤΑΝΟΙ ΑΕΡΟΝΑΥΤΑΙ

Ἄλλα συνέβαινον ὡσαύτως εἰς τὸν ἀέρα. Ἀμέσως ὄπισθεν καὶ ὑπεράνω ἡμῶν ἠωρεῖτο ἓν τῶν προσδεδεμένων ἀεροστάτων μας, πλέον ἐν τῷ ἡλιόφωτι καὶ πολὺ μακρὸν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἦτο ὁρατὴ γραμμὴ τοιούτων σημειοῦσα τὴν διεύθυνσιν τοῦ μετώπου. Ἐντὸς δὲ καὶ ἐκτὸς τὰ ἀεροπλάνα μας ἐκινοῦντο συνεχῶς. Μία μοῖρα ἐξ ὁμοῦ ἀπέπτησαν λαμπρῶς καὶ θαρραλέως ὑπὲρ τὰς Γερμανικὰς γραμμὰς καὶ πολὺ πέραν, ἄλλαι κατὰ μῆκος μηχαναὶ περιεπόλουν ἀκαταπόνητοι ἄνω καὶ κάτω, ἐντελὴς μαρτυρία τῆς ὑπεροχῆς ἣν ἔχομεν ἐπιβεβαιώσῃ ἀδιαφιλονίκητον ἐν τῷ ἀέρι, καθ' ὅλον τὸ μέτωπον ἡμῶν.

Μεταξὺ τῆς 9 καὶ 10 ὥρας ἀφῆκα τὴν σκηνὴν τῆς μάχης. Ὁ ἥλιος εἶχε γίνει ἰσχυρότερος καὶ ἡ ὁμίχλη εἶχε σχεδὸν διαλυθῇ, ὥστε αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τοπείου ἦσαν καθαρῶς ὁραταί. Ἡ θέα του ὅμως ἐγένετο πολὺ ἀργὰ ὥστε νὰ ἴδωμεν τοὺς ἄνδρας ἡμῶν ἐκκινοῦντας ἀπὸ τῶν χαρακωμάτων αὐτῶν. Εἶχον ὑπερβῇ ἤδη τὸ ἔδαφος ὅπου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ τοὺς βλέπωμεν πέραν τῆς γραμμῆς τοῦ Γερμανικοῦ μετώπου, ὅπου πυκνὸς πέπλος καπνοῦ κρύπτει ἔτι πάντα.

ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΑΧΥΒΟΛΩΝ.

Βραδύτερον 7 μ. μ.

Τὴν μεταμεσημβρίαν ταύτην κατηνάλωσα πάλιν παρατηρῶν τὴν μάχην ὅσον ἐπιτρέπετο νὰ πλησιάσῃ τις. Μαίνεται ἀκόμη μετ' ἀδιαπτώτου μανίας καθ' ὅλον τὸ μέτωπον. Εἴς τινας τόπους ὁ ἀγὼν φέρει τὰ μάλιστα ἀπεγνωσμένον χαρακτῆρα. Ἐν τῶν σημείων τούτων εἶνε τὸ Τιεπβὰλ, ὅπου ἐγένετο ἄγριος ὑπὲρ πᾶσαν περιγραφήν.

Καθόσον δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ἐν τῷ παρόντι, οἱ ἄνδρες ἡμῶν, εἰς τὴν πρώτην ἔφοδον, ὥρμησαν διὰ μέσου τῆς πολίχνης Τιεπβὰλ ἀπωθοῦντες τὸν ἐχθρόν, ὃν συνήντησαν πρὸ αὐτῶν. Φαίνεται ὅτι μέγας ἀριθμὸς Γερμανῶν εἶχον κρυβῇ ἐντὸς βόθρων ὅπου εἶχον μηχανικὰ τηλεβόλα καὶ λέγεται μάλιστα Μίνενβέρφερ (*Minenwerfer*), καὶ προσεπάθησαν νὰ κρατήσωσι τὴν θέσιν, ὅτε τὸ πυροβολικόν μας ἤνοιξε πῦρ κατ' αὐτῆς, τὴν μάλιστα ἔντονον συγκέντρωσιν πυρός, ἣν δύναταί τις νὰ φαντασθῇ. Μεγάλαι ἐκρηκτικαὶ βόμβαι μετὰ λυδίτιδας ἔπιπτον ὡς βροχὴ κατὰ τῆς πολίχνης ἐνῷ ὁ ἀὴρ ἄνωθεν ἦτο πυκνὸς ὑπὸ τῶν ἐκρηγνυμένων σχράπνελ, καὶ οἱ χαρακωματικοὶ ὅλμοι ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ ἀδιακόπως, τῶν βλημάτων τῶν τελευταίων τούτων ὄντων καθαρῶς ὁρατῶν ἐν τῷ ἀέρι, πετομένων μετὰ βραδείας ταχύτητος. Εἰς τὸ ἠλίοφως ἑκάστη ὀβὶς ὅλμου κατὰ τὴν βραδεῖαν πτῶσιν της ἔλαμπεν ἐν μέσῳ τοῦ καπνοῦ ὡς μέγας πυρὸς σπινθήρ.

Ὁ τόπος ὁμοιάζει πρὸς λέβητα κολάσεως, λέβητα κοχλάζοντα καὶ ἀναδίδοντα καπνοὺς μέλανας πρασίνους καὶ λευκούς.

Οὐδὲν εἶνε ἔτι γνωστὸν περὶ τῆς ἐκβάσεως· φαίνεται ὅμως ἀπίστευτον ὅτι οἱοσδήποτε φίλος ἢ ἐχθρὸς θὰ ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἐκεῖ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν—ἀπὸ τῆς 3. 45΄—4. 15΄—καθ' ἣν ὁ ἀγὼν ἐξίκετο εἰς τὴν μεγίστην ἔντασιν. Δι' ἡμᾶς τοὺς θεωμένους αὐτόν, ἦτο θέαμα φρίκης.

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΑΡΧΗ.

Ἄλλοι τόποι, ὅπου ἀναφέρονται γενόμεναι μάχαι αἱματηροτάτου χαρακτῆρος, εἶνε ἡ Σὲρρ καὶ ἡ Φρικούρ. Τὴν πρώτην δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω, τὴν δευτέραν δὲ μόνον ἔκ τινος ἀποστάσεως ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀποστάσεως ἦτο δῆλον ὅτι ὁ ἀγὼν ἐγένετο τὰ μάλιστα ἀπεγνωσμένος καὶ κρατερός. Καίτοι πιστεύεται ὅτι ἡ Φρικοὺρ εἶνε ἀκόμη εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, προηλάσαμεν πέριξ αὐτῆς, περικυκλοῦντες σχεδὸν αὐτήν, τοῦ Μαμὲτζ εὑρισκομένου εἰς τὰς ἰδικάς μας ὡς καὶ μέρους τοῦ Μοντωπὰν ἀνατολικῶς αὐτῆς.

ΕΥΘΥΒ. Χ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ
ΕΝ ΛΑΠΗΘΩι

Ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθεὶς ὁ κ. **Εὐθυβ. Κ. Παρασκευαΐδης**, ὅπου μετὰ τὰς ἐπιστημονικὰς περὶ τὴν Ἰατρικὴν σπουδάς του ἐπὶ διετίαν κατέγεινεν, εἰδικῶς εἰς τὰ Μαιευτικὰ καὶ Γυναικολογικὰ διατελέσας ὡς ἰατρὸς βοηθὸς εἰς ἀμφότερα τὰ Μαιευτήρια Ἀθηνῶν, τό τε Δημόσιον καὶ τὸ Δημοτικόν, ἵδρυσεν ἐν τῇ γενετείρᾳ του κωμοπόλει Λαπήθῳ **Ἰατρεῖον** εἰς θέσιν πληροῦσαν πάντας τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ κατήρτισεν ἐν αὐτῷ χειρουργεῖον πρὸς τὰς ἀνάγκας του πλῆρες, προσέλαβε δὲ βοηθὸν κατάλληλον νοσοκόμον.

Δέχεται πρὸς θεραπείαν τὰς ἐξ οἱουδήποτε γυναικολογικοῦ νοσήματος πασχούσας, καὶ ἀναλαμβάνει οἱανδήποτε Μαιευτικὴν ἐπέμβασιν ὁπουδήποτε τῆς Ἐπαρχίας καλούμενος εἴτε ἐν τῷ Ἰατρείῳ αὐτοῦ. 5—5

ΣΑΠΩΝΕΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν καταναλωτῶν σαπώνων τοῦ μεγάλου ἐργοστασίου τῶν κ. κ. **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου** ὅτι ἀπό τινος πολλὰ ἐργοστάσια ἤρχισαν νὰ κατασκευάζουν σάπωνας ὁμοίους κατὰ τὸν χρωματισμὸν καὶ τὸν τύπον πρὸς τοὺς σάπωνας τοῦ εἰρημένου ἐργοστασίου καὶ νὰ προσφέρουν τοὺς σάπωνάς των εἰς τὴν κατανάλωσιν, διατεινόμενοι ὅτι τὸ προϊόν των εἶνε παρόμοιον δῆθεν πρὸς τὸ τῶν **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου.**

Ταῦτα πάντα λεγόμενα καὶ γραφόμενα πρὸς ἐξαπάτησιν βεβαίως τῶν ἁπλοϊκωτέρων φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας, ἥτις ἀντελήφθη ἤδη καὶ γνωρίζει ἀπὸ πολλοῦ ὅτι οἱ σάπωνες **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου** εἶνε καὶ θὰ παραμείνουν ἀναντικατάστατοι καὶ ἀσυναγώνιστοι λόγῳ τῆς ἐξαιρέτου αὐτῶν ποιότητος, ἐφιστῶμεν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν πελατῶν μας, ὅπως ζητοῦν πάντοτε ἐπὶ τοῦ σάπωνος **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου** τὴν μάρκαν τοῦ ἐργοστασίου (φέρουσαν τὸν Τριπτόλεμον καὶ τὰ γράμματα ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἑκάστης πλακὸς ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τὸ ὄνομα ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ) ἵνα οἱ πελάται εἶνε βέβαιοι ὅτι ἀγοράζουν πράγματι τὸ σαποῦνι **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου.**

Ὁ Γενικὸς πράκτωρ ἐν Κύπρῳ

3—5 **Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΣ**

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Εἰς κομψὸν καὶ φιλοκάλως τετυπωμένον εὐκόμιστον δὲ τεῦχος ἐξεδόθη ἀπάνθισμα τῶν κυριωτέρων Ἑλληνικῶν παροιμιῶν κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν τῆς λέξεως τῆς κυριαρχούσης παρ' ἑκάστῃ ἐννοίας ὡς ἀπότοκον τῆς προηγηθείσης λαμπρᾶς ἐργασίας του ἐπὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἰδιωτισμῶν καὶ φράσεων, χρησιμώτατον εἰς πάντα Ἕλληνα ἢ ξένον θέλοντα νὰ γνωρίζῃ τὴν θυμοσοφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τιμᾶται σελλινίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ διδάσκεται πλήρης σειρὰ Ἐμπορικῶν μαθημάτων ἤτοι Λογιστική, Ἐμποριολογία, Ἐμ. Ἀριθμητική, Ἐμ. Δίκαιον, Πλουτολογία (γαλλιστί), Δακτυλογραφία (ἑλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστί), Στενογραφία, Ἐμ. Γεωγραφία (ἀγγλιστί), Ἱστορία τοῦ Ἐμπορίου κ. τ. λ.

Εἶνε ἡ μόνη σχολὴ ἐν Κύπρῳ εἰς τὴν ὁποίαν διδάσκεται πλὴν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς, ἡ Τουρκική, ἀπαραίτητον ἐφόδιον διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιζητήσωσι στάδιον ἐν τῇ Ἀνατολῇ μετὰ τὸ πέρας τοῦ σημερινοῦ πολέμου.

Ὀλίγαι Ἑλληνικαὶ Ἐμπορικαὶ Σχολαὶ ἔχουσι τελειότερον προσωπικὸν πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἐγκυκλίων καὶ ἀνθρωπιστικῶν μαθημάτων τῆς Ἐμ. Σχολῆς Λευκωσίας, ἕνεκα τῆς συνεργασίας τῆς μετὰ τοῦ Π. Γυμνασίου.

Κανονισμὸς καὶ Πρόγραμμα στέλλονται δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ.

Μ. Γαβριηλίδην
(Λευκωσία).

(ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ).

ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΩΝ εἰς Ἅγ. Δημήτριον τῆς Μαραθάσης χάριν θειούχων λουτρῶν ἐκ τῶν θερμῶν τοῦ παρακειμένου χωρίου Τρεῖς Ἐληὲς προσεβλήθη ὑπὸ ὀξυτάτης περιτυφλίτιδος ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐξέπνευσεν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ Β΄

τῇ 5 μ. μ. τῆς π. Τετάρτης.

Ἐγκαίρως γνωσθείσης τῆς κρισιμότητος τῆς καταστάσεως Του διὰ τοῦ μετακληθέντος ἐκ Πλατρῶν ἰατροῦ κ. Α. Θεοδότου, ἔσπευσαν παρ' αὐτῷ ἐν τοῖς πρώτοις πάντες οἱ οἰκεῖοι, καὶ οἱ κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα περιοδεύοντες ἢ παραθερίζοντες Π. Π. Μητροπολῖται Πάφου καὶ Κιτίου, καὶ ἐκ Πλατρῶν ὅ τε ἐντ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν ἐκεῖ παραμένοντες.

Τὸ θλιβερὸν τέλος ἀνηγγέλθη πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἁρμοστὴν ὑπό τε τῶν κ. κ. βουλευτῶν καὶ τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ χηρεύοντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Π. Μητροπολίτου Πάφου, ἔσπευσε δὲ ἡ Α. Ἐξοχότης νὰ συλλυπηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πρωθιεράρχου αὐτῆς, νὰ ἐκφράσῃ δὲ καὶ τὴν λύπην αὐτῆς ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν.

Τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα τηλεγραφικῶς μετεδόθη εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς ἀνὰ τὴν Νῆσον καὶ ἐν Λευκωσίᾳ ἤχησαν πενθίμως οἱ κώδωνες περὶ τὴν 10 μ. μ. τῆς π. Τετάρτης, ἐξηκολούθει δὲ ἡ πένθιμος κωδωνοκρουσία δι' ὅλης τῆς π. Πέμπτης.

Ἡ 10. 30' π. μ. τῆς π. Παρασκευῆς ὡρίσθη ὅπως γένηται ἡ κηδεία τῆς σεπτῆς σοροῦ ἐν τῇ γενεθλίῳ κώμῃ Προδρόμῳ τῆς Μαραθάσης καὶ ἐτελέσθη αὕτη μεθ' ὅλης τῆς εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἀξίωμα τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου καὶ παρισταμένων τῶν Π. Π. Μητροπολιτῶν καὶ Ἡγουμένων μετὰ τοῦ Ἱ. κλήρου τῶν παρακειμένων καὶ ἀπωτέρων ἔτι χωρίων τοῦ ἐντ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Παρασκευοπούλου καὶ τῶν κ.κ. βουλευτῶν.

Τῆς ἐπικηδείου τελετῆς προέστη ὁ Ἅγ. Πάφου εἰπὼν κατάλληλον ἐπικήδειον ἐν ᾧ ἐξῆρε τήν τε πολιτικὴν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δρᾶσιν τοῦ σεπτοῦ μεταστάντος, μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ κατάθεσις μακρᾶς σειρᾶς στεφάνων ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν Μητροπόλεων Πάφου, Κιτίου καὶ Κυρηνείας, τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, τῶν Δημαρχείων Λευκωσίας, Λεμεσοῦ, Λάρνακος καὶ Πάφου, τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου, τοῦ Ἑλλ. ἐκπαιδευτ. Συμβουλίου, πολλῶν κοινοτήτων Μαραθάσης, τοῦ Γ. Σ. «Ὀλύμπια» καὶ τοῦ «Προσκοπικοῦ Σώματος» Λεμεσοῦ, τῶν συγγενικῶν καὶ ἄλλων ἐγκρίτων οἰκογενειῶν.

Ἐτάφη δὲ ὁ νεκρὸς ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ καθήμενος καὶ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας εὐαγγέλιον παρὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἐπὶ τιμῇ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἐπειδὴ δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ γένηται ἡ κηδεία ἐν Λευκωσίᾳ, ἕνεκεν ἀντιρρήσεων τῶν Π. Μητροπολιτῶν Πάφου καὶ Κιτίου, ἐτελέσθη κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης μνημόσυνος δέησις, χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Προέδρου Κυρηνείας κ. Κυρίλλου, περικυκλουμένου ὑπὸ παντὸς τοῦ Ἱ. κλήρου τῆς πόλεως καὶ ἐν μέσῳ ἱκανοῦ Ἐκκλησιάσματος. Σύντομον ἀλλ' ἐπίκαιρον εἶπεν ἐπιμνημόσυνον λόγον ὁ Μ. Πρόεδρος Κυρηνείας, ὅστις ἀνελθὼν ἐκ Κυρηνείας εἰς Λευκωσίαν, ἵνα σιδηροδρομικῶς ἢ ἄλλως ἀνέλθῃ εἰς Μαραθάσαν καὶ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν, εὗρεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ ἐγκαίρως καὶ παρέμεινεν ἐνταῦθα νὰ ἐκπληρώσῃ οὕτω τὸ ἀδελφικὸν καθῆκον.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Νήσου ἐτελέσθησαν ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς δεήσεις ἐπιμνημόσυνοι.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύριλλος Β΄ θὰ ἀποτελέσῃ ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἐκκλησιαστικῇ καὶ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τῆς Κύπρου προέχουσαν προσωπικότητα, χάρις εἰς τὴν πολυμερῆ καὶ διακεκριμένην δρᾶσιν αὐτοῦ.

Γεννηθεὶς ἐν Προδρόμῳ τῷ 1845 ἐκ πατρὸς ἱερέως, ἐδιδάχθη παρ' αὐτοῦ τὰ πρῶτα γράμματα καὶ προσληφθεὶς παρὰ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου συγχωρίτου καὶ συγγενοῦς ὡς ὑπότροφος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διήκουσε τὰ μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Σταυροῦ. Περατώσας ἐκεῖ τὰς ἐγκυκλίους καὶ θεολογικὰς σπουδάς του τῷ 1872, καὶ ἐπανελθὼν εἰς Κύπρον ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ διωρίσθη ἱεροκῆρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ διδάσκαλος τῶν θρησκευτικῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ.

Διά τε τὴν σπάνιν τῶν τότε μεμορφωμένων κληρικῶν καὶ διὰ τὸν ὀργῶντα πρὸς δρᾶσιν χαρακτῆρά του, ὁ διάκονος Κύριλλος χάρις εἰς τὸν πρᾶον καὶ ἤπιον χαρακτῆρα τοῦ ἀοιδίμου Σωφρονίου, ἀνεδείχθη ταχέως εἷς τῶν σημαινόντων παραγόντων εἴς τε τὰς Ἐκκλησιαστικάς, τὰς κοινωνικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ἐν τῇ Νήσῳ καὶ ἐπεδείξατο ὀξύτητα ἀντιλήψεως καὶ ἐνέργειαν ζωηρὰν καὶ ἀποφασιστικὴν καὶ θάρρος οὐχὶ σύνηθες, καὶ ταχέως προσέδωκεν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὸν τόνον καὶ τὴν αὐθεντίαν ἐκείνην ἥτις ἐξεδηλοῦτο ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, ὁσάκις οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες ἠννόουν καὶ ἐγίνωσκον νὰ ἐξασκῶσι τὴν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν αὐθεντίαν καὶ ἰσχύν, πρὸς προστασίαν τῶν ἀδικουμένων ἢ διωκομένων ἢ πρὸς διεκδίκησιν τῶν παραβιαζομένων δικαίων προσώπων ἢ κοινοτήτων.

Ἐπελθούσης τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1878, διὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Νῆσον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἠνοίγετο νέον στάδιον εἰς τὸν ἀνήσυχον καὶ πολυπράγμονα κληρικόν, διότι ἐξελέγη τῷ 1886, ἅμα τῇ μεταρρυθμίσει τοῦ χάρτου τούτου, βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας, ἀλλὰ παρῃτήθη, μὴ εὑρεθεὶς ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκλογέων, καὶ τῷ 1889 ἐξελέγη Μητροπολίτης Κυρηνείας, μετατεθέντος τοῦ προκατόχου του ἀοιδίμου Χρυσάνθου εἰς τὴν Μητρόπολιν Κιτίου.

Ὡς Ἀρχιερεὺς συνέχισε τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ πάντοτε ἀδιάπτωτον, καὶ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του ἤρξατο θεαρέστου ἔργου, τῆς βαθμιαίας ἐπιστροφῆς τῶν λινοβαμβάκων εἰς τὴν πάτριον θρησκείαν. Τῷ 1889 ἐξελέγη βουλευτὴς Λεμεσοῦ—Πάφου καὶ ἔκτοτε διετέλεσε τοιοῦτος ἐπὶ εἰκοσαετίαν.

Ὁ ἀείμνηστος Κιτίου Κυπριανὸς πρῶτος ὕψωσεν ἐν τῷ Νομοθετικῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ τὴν σημαίαν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ τὴν ἔντονον προστασίαν τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου παρὰ τοῖς κρατοῦσι καὶ τὴν πολιτείαν ἐκείνην συνέχισεν ὁ Κυρηνείας Κύριλλος.

Πόσον ὅμως παρὰ τῷ λαῷ ὑστέρει ἡ ἀντίληψις τῆς νέας τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἐν τῇ Νήσῳ, ἔδειξεν ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Διοικητοῦ Ἀμμοχώστου Ἀρθούρου Γιάγκ, τῷ 1891, ὅτε ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκλεγῇ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐκλογ. περιφερείας Λάρνακος—Ἀμμοχώστου Ἄγγλος ὑπάλληλος, ἀντὶ Ἕλληνος ἰθαγενοῦς, καὶ ἐδέησε νὰ ἐπικαλεσθῶσιν οἱ ἀντίπαλοι Ἕλληνες ὑποψήφιοι τὴν βοήθειαν τοῦ Μητροπολίτου Κυρηνείας Κυρίλλου, εἰς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ ἀποτυχία τοῦ Ἄγγλου ὑπαλλήλου καὶ ἡ διάσωσις τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Κυπρ. λαοῦ.

Τῷ 1893 μετετέθη εἰς τὸν χηρεύσαντα θρόνον Κιτίου, ὅπου συνέχισε τὴν διττὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν δρᾶσιν του ἀδιάπτωτον πρωτοστατῶν εἰς πάσας τὰς ὑποθέσεις τῆς Νήσου καὶ κατακτησάμενος διὰ τοῦτο τὸν Παγκύπριον σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν.

Αἱ περισσότεραι καὶ μεγαλείτεραι τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ ὀφείλονται εἰς τὴν σθεναρὰν καὶ θαρραλέαν καὶ ἄγρυπνον πολιτείαν τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ πλειάδος νέων ἀνδρῶν συνταχθέντων μετ' αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ᾐσθάνετο καὶ ἠννόει ὁ Κυπρ. λαὸς μετ' εὐγνωμοσύνης, δι' ὃ ἅμα τῇ πρὸς Κύριον μεταστάσει τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου Β΄, τοῦ Κυπρ. λαοῦ τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς τὸν διαπρεπῆ Ἱεράρχην καὶ τὸν ὑπέροχον συνήγορον τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ.

Κατὰ τῆς ὑποψηφιότητός του ἀντέταξαν τὴν τοῦ Π. Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Κυρίλλου ἰσχυροί τινες πολιτευόμενοι καὶ ἐν πολλοῖς ἀντιτιθέμενοι πρὸς τὴν πολιτείαν αὐτοῦ, καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως νὰ ἀντεπεξέλθωσιν, ἐχάλκευσαν τὴν ἐπὶ Μασσωνισμῷ συκοφαντίαν κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου οὐδεμίαν οὐδ' ἀπωτάτην ἔχοντες ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο, ἀπέβη δὲ αὕτη τὸ σύνθημα ἀναστατώσεως ἀνὰ τὴν Νῆσον ὅλην, διὰ τὴν ἐρριζωμένην καὶ ἐπικρατεστάτην παρὰ τῷ λαῷ παντὶ πρόληψιν.

Κάτοχοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οἱ ἀντίπαλοι καὶ συμμάχους ἔχοντες τὰς μεγαλειτέρας Μονὰς ἐξέδιδον ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παραρτήματα τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Φιλοθέου καὶ ἀναδημοσιεύοντες ὅσα κατὰ τοῦ Μασσωνισμοῦ ἐδημοσιεύθησάν ποτε ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ διασήμου Μακράκη κ. ἄ. Ἡ ἐφημερὶς «Εὐαγόρας» ἀντεπεξῆλθε σθεναρώτατα καὶ μετὰ τόσης ἐπιτυχίας ὥστε νὰ ἐκριζωθῇ ἡ τόσον ἐρριζωμένη πρόληψις, χαρακτηριστικὴ δὲ εἶνε ἡ ἐντύπωσις ἣν προὐξένησεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους ἡ ἀπάντησις τοῦ «Εὐαγόρα» εἰς τὸν ἐξ ἀπίνης δημοσιευθέντα ἀφορισμὸν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ κατὰ τῶν Φαρμασώνων τῷ 1814 ὃν οἱ ἀντίπαλοι ἐπεφύλασσαν δι' αὐτοὺς τὰς παραμονὰς τῶν πρώτων ἐκλογῶν, ὡς οἱ Γερμανοὶ τὰ τηλεβόλα τῶν 42.

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, γράφων πρὸς τὸν ἔξαρχον Καρπασίας Ἰωσὴφ ἔλεγε σὺν ἄλλοις: «ἀπήντησεν ὁ Καταλᾶνος εἰς τὸν ἀφορισμὸν καὶ τὸν ἐμηδένισεν».

Κατὰ τοῦ ὑποψηφίου δὲ Ἁγ. Κυρηνείας οἱ Κιτιακοὶ ἐπέρριψαν τὴν κατηγορίαν ἐπὶ Μακρακισμῷ καὶ ταύτην πολλαχῶς ἀπέδειξαν ἀληθῆ καὶ δι' ἰδιοχείρων ἐπιστολῶν τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας.

Ὑπὸ τὸ κράτος οὕτω καθολικῆς καὶ πυρετώδους ἐξεγέρσεως ἐγένοντο αἱ ἐκλογαὶ τῶν εἰδικῶν καὶ εἶτα τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων, ὧν τὰ 4/5 ἀνεδείχθησαν Κιτιακοί.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς τούτων ἠγέρθησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων αἱ περίφημοι ἐνστάσεις καὶ αἱ περιφημότεραι ἐκδικάσεις τούτων ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ, δι' ἃς ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ ταύτης ὁ Ἅγ. Κιτίου καὶ οὕτω προῆλθεν ἄλλο ζήτημα Κανονικόν, ἡ ἀνεπάρκεια τῆς Κυπριακῆς Συνόδου καὶ ἡ ἔκκλησις εἰς τὰς ἀδελφὰς Ὀρθοδόξους Ἑλλ. Ἐκκλησίας ὅπως μεσολαβήσωσιν ἀδελφικῶς πρὸς συγκρότησιν κανονικῆς Ἱ. Συνόδου ἐν Κύπρῳ. Εἶνε μακραὶ ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην διαρκέσασαι αἱ ἐντεῦθεν προελθοῦσαι περιπέτειαι τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, αἵτινες ἐτερματίσθησαν διὰ τῆς σθεναρᾶς καὶ δεξιωτάτης συμπράξεως τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου κ. Φωτίου.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Ἁρμοστὴν Σὶρ Κάρολον Κὶγκ Χάρμαν θέλουσα νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν χρονίαν ἀνὰ τὴν Νῆσον ἀναστάτωσιν, θέτουσαν ἐν κινδύνῳ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἀπεδέξατο ὅπως παράσχῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς υἱοθετοῦσα νομοσχέδιον βασιζόμενον ὁλοσχερῶς ἐπὶ τῆς πρώτης ἐκδοθείσης Ἐγκυκλίου περὶ ἐκλογῆς εἰδικῶν καὶ Γεν. Ἀντιπροσώπων, καὶ δυνάμει τοῦ νόμου κῦρος λαβόντος νομοσχεδίου τούτου ἐπανελήφθησαν αἱ ἐκλογαί, ὧν ἀπέσχον οἱ Κυρηνειακοί, βέβαιοι ὄντες περὶ τῆς ἀποτυχίας, καὶ οὕτω ἐτερματίσθη ὁ δεκαετὴς περὶ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ἀγών.

Ἀναγράφομεν ταῦτα χρονογραφικῶς διότι ἡ περίοδος αὕτη ἀποτελεῖ σημαντικὸν μέρος τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ ἀρρήκτως συνδέεται πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον καὶ τὸ ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν ἐν τῇ Νήσῳ ἀξίωμα τοῦ ἄρτι ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος ἀοιδίμου

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ Β΄.

Μέχρι τούτου, οἱ ταχθέντες ὑπὲρ τοῦ τότε Ἁγ. Κιτίου ἦσαν ὁλοσχερῶς δεδικαιολογημένοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν μακρὰν καὶ εὐδοκιμωτάτην δρᾶσιν αὐτοῦ, ἥτις τόσον γενικῶς ἦτο ἀνεγνωρισμένη, ὥστε οἱ ἀντίπαλοί του μὴ ἔχοντες ν' ἀντιτάξωσιν ἄλλο τι, προῆλθον εἰς τὴν ἐπὶ Μασσωνισμῷ συκοφαντίαν.

Ὀφείλομεν ἐντούτοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὅτε ἐγένετο ἡ διαλλαγὴ καὶ ἡ γενικὴ ἀναγνώρισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου, ἐγένετο αὕτη εἰλικρινὴς καὶ εἰλικρινοῦς χαρᾶς ἐπλήρωσεν ἅπαντα τὸν ἱ. κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Κύπρου.

Ἀπὸ τοῦδε ὅμως περιέρχεται ὁ γράφων, πρὸ τοῦ νεοσκαφοῦς μάλιστα τάφου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, διότι ἡ ὀκταετής, μετὰ δεκαετῆ ἀγῶνα, διαχείρισις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπ' αὐτοῦ διέψευσεν οἰκτρῶς πάσας τὰς εἰλικρινεῖς ἐπαγγελίας καὶ τὰς ἀρίστας προσδοκίας σύμπαντος τοῦ λαοῦ, καὶ λέγομεν σύμπαντος τοῦ λαοῦ, διότι εἶνε βέβαιον ὅτι καὶ ἡ ἀντιπολιτευθεῖσα τοῦτον μερὶς κατὰ βάθος ἐξετίμα τὸ περιφανὲς παρελθόν του καὶ ἐπίστευεν εἰς τὴν συνέχισιν τῆς δράσεως ἐκείνης καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἡ ὀκταετὴς ἐν τῇ ἀνωτάτῃ Ἐκκλ. ἀρχῇ δρᾶσις τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου ἐγένετο ἄδοξος ἵνα μή τι βαρύτερον εἴπωμεν, καὶ ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος ὅστις πάντως θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐν λόγῳ περίοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι πάντως βαθειά τις ψυχολογικὴ μεταβολὴ ἐπῆλθε παρὰ τῷ **Ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίλλῳ Β΄**, διότι εἶνε ἀνεξήγητοι αἱ ἐκδηλωθεῖσαι ἀντιθέσεις μεταξὺ τῆς Μητροπολιτικῆς καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς δράσεως αὐτοῦ.

Διατί, ἄρα γε, ὡς Μητροπολίτης Κυρηνείας ἐν Λουτρῷ τῆς Τηλυρίας συνειργάζετο μετὰ τῶν ἐπιστραφέντων εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν λινοβαμβάκων εἰς τὴν ἀνέγερσιν ναΐδρίου κτίζων ἰδίαις χερσίν, ὡς ἄλλος ἐπίσκοπος τῶν κατακομβῶν, καὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος παρέμεινε παντελῶς ἀδιάφορος καὶ ἀπαθὴς πρὸς τὰς προσπαθείας τῆς προτεσταντικῆς Εὐαγγελικῆς Ἑταιρείας πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν ὀρθοδόξων παρ' αὐτὴν τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, χωρὶς νὰ ἀνησυχῇ ποσῶς αὐτὸν ἡ κωδωνοκρουσία τῆς προτεσταντικῆς παρασυναγωγῆς;

Διατί ὡς Μητροπολίτης Κιτίου ὕστερον καὶ ὡς βουλευτὴς διετέλεσεν ἀγρυπνότατος Κέρβερος τῶν συμφερόντων τοῦ Κυπρ. λαοῦ, καὶ ἰδίᾳ κατὰ παντὸς ἐκβιασμοῦ τῆς εἰσπράξεως φόρων, καὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος μετῆλθε πᾶσαν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καταπίεσιν κατὰ τῶν ὀρθοδόξων κοινοτήτων τῆς δικαιοδοσίας του πρὸς ἐκβιασμὸν τῶν λεγομένων κανονικῶν καὶ λειτουργικῶν, ἐφ' ὧν ἀμφίβολον εἶχε δικαίωμα διὰ τὰ κατὰ τὴν δεκαετῆ τοὐλάχιστον ἐκκρεμότητα τοῦ Ἀρχιεπ. ζητήματος;

Δὲν ἁρμόζει νομίζομεν πρὸ τοῦ νωποῦ τάφου νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰς λυπηρὰς ἀντιθέσεις, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρέλθωμεν ἄνευ ψυχικῆς ὀδύνης τὸ γεγονὸς ὅτι πρὸς τὸν Ἱ. κλῆρον ἐπεδείξατο ἀκατανόητον ἀστοργίαν, διότι τὰς ὑπεραρίθμους ἤδη τάξεις τῶν κληρικῶν ἐπύκνωσεν ἔτι μᾶλλον καὶ τοῦτο καταλέγων εἰς αὐτὴν πρόσωπα ὅλως ἀκατάλληλα καὶ ἀναρμόδια εἰς τὴν ἱερὰν κλῆσιν αὐτῶν, ὥστε νὰ καταλίπῃ τὸν κλῆρον χείρονα ἢ ὡς εὗρεν αὐτόν.

Ἡ μερικὴ διευθέτησις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος παρ' ἡμῖν διὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐγένετο οὐχὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Νήσου.

Καταλείπει τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν εἰς πολλῷ καλλιτέραν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἢ οἵαν εὗρεν αὐτήν, ἀλλὰ γυμνὴν ὅλως τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς παρὰ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι, ὅπερ κατήντησε μάλιστα καί τινα ἀποστροφὴν νὰ αἰσθάνηται πρὸς αὐτήν, διὰ ταῦτα καὶ ὁ αἰφνίδιος καὶ πρόωρος θάνατός του δὲν ἐπροξένησε γενικὴν καὶ εἰλικρινῆ θλῖψιν παρ' αὐτῷ, ὡς τοῦτο συνέβη διὰ τοὺς προϋπάρξαντας Ἀρχιεπισκόπους, τεκμήριον δὲ τούτου ἐγένετο τὸ ἀραιὸν ἐκκλησίασμα κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας του ἐν Μαραθάσῃ.

Οὐχ ἧττον ἡ μνήμη Αὐτοῦ θὰ παραμείνῃ σεβαστὴ παρὰ πάσαις ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς καὶ τὸ ὄνομά του μετὰ τιμῆς θὰ ἀναγραφῇ ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ τῆς Νήσου διὰ τὴν πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀξιώματός Του μακρὰν καὶ κοινωφελεστάτην δρᾶσιν Του, καὶ διὰ ταύτην κυρίως μετὰ παντὸς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ κλίνομεν γόνυ πρὸ τοῦ νωποῦ τάφου Του καὶ καταθέτομεν στέφανον τιμῆς καὶ σεβασμοῦ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, μετὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν ἥτις ἐγένετο ἄλλη παρ' ἄλλοις, ἐπῆλθεν εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὰ χείλη πάντων τὸ ἐρώτημα: ποῖος, ἆρά γε, θὰ ἦνε ὁ διάδοχός του; Μήπως θὰ γίνῃ πάλιν νέον Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα; καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο ἐρώτημα ἐξεφέρετο μετά τινος φόβου καὶ εὐχῆς ὅπως διαφυλάξῃ ὁ Θεὸς τὴν Νῆσον ἀπὸ νέας τοιαύτης δοκιμασίας.

Μεταξὺ μεγάλων καὶ μικρῶν κύκλων ἀναφέρονται ὀνόματα ὑποψηφίων πάντοτε ὅμως μετὰ δισταγμοῦ καὶ ἀμφιβολίας, οὐχ ἧττον συνάπτονται καί τινες συζητήσεις περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν κατονομαζομένων ὡς πιθανῶν ὑποψηφίων, καὶ τίθενται ὑπὸ σκέψιν τὰ προσόντα καὶ αἱ πιθανότητες ἐπιτυχίας ἑκάστου τούτων, ἀλλ' αἱ συζητήσεις φέρουσιν ἤπιον καὶ ἁπαλὸν χαρακτῆρα.

Ἐνίοτε ὅμως αἱ συζητήσεις προσλαμβάνουσι ζωηρότητά τινα περὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν ἢ ἀποδοκιμασίαν πιθανῶν ὑποψηφιοτήτων, καὶ τότε ἀποβαίνει εὐδιάκριτος ἡ βαθεῖα ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς δεκαετίας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, καὶ ἡ ἐντύπωσις αὕτη φαίνεται ὅτι δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ ζωηρά, δοθείσης περιστάσεως.

* * *

ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΣΟΥ

Ἐπικρατοῦσα καὶ ἐξέχουσα ὁμόφωνος γνώμη κατὰ τὰς ἀκαδημαϊκὰς συζητήσεις, εἰς οὐδεμίαν ὑποκειμένη ἀντίρρησιν, φαίνεται ἡ ὑπὸ τῆς γνωστῆς παροιμίας ἐκπεφρασμένη:

Παποῦτσι ἀπὸ τὸν τόπο σου κι' ἂς ἦνε παλωμένο, καὶ πᾶσα ὑποψηφιότης ἀντικειμένη εἰς τὴν παροιμίαν ταύτην θὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ 999)1000 τῶν ἐκλογέων, καὶ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ λαϊκὴ θυμοσοφία ἐν τούτῳ ἔχει σοβαρὰν δικαιολογίαν καὶ σπουδαῖα ἐπιχειρήματα πολὺ δυσπολέμητα, ἀφοῦ μάλιστα **ὑπάρχουσιν εἰς τὸν τόπον παπούτσια ἀρκετὰ γερὰ καὶ καλά,** καὶ δύναταί τις μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη ὁριστικῶς θὰ ἐπικρατήσῃ.

Ποία τώρα εἶνε ἡ ἐπικρατεστέρα ὑποψηφιότης δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ μετὰ πιθανότητος ἀκριβείας, ὡς ποτε συνέβη διὰ τὸν ἄρτι πρὸς Κύριον μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπον, διότι οὐδεὶς τῶν πιθανῶν ὑποψηφίων ἔχει τόσον περιφανὲς παρελθόν, ὡς ἐκεῖνος, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη διὰ τοῦτο διατελεῖ ἔτι εἰς τὸ στάδιον τῆς ψηλαφήσεως καὶ τῆς ἐρεύνης, θὰ ἄρξηται δὲ προσανατολιζομένη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεκλογικῆς περιόδου, ἥτις θὰ ἄρξηται μετὰ τῆς ἀπολύσεως τῆς Ἐγκυκλίου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ.

* * *

ΚΟΙΝΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΕΥΧΗ

Ἡ κοινὴ γνώμη, ἐὰν ἐνίοτε ἐκδηλοῖ διαφωνίας τινὰς διστακτικὰς καὶ ὅλως ἀκαδημαϊκὰς περὶ τῶν προσώπων τῶν πιθανῶν ὑποψηφίων, ὁμόφωνος ὅμως εἶνε καὶ ἐν τούτῳ, ὅτι ἀπεύχεται τὴν ἐπανάληψιν τῆς μακρᾶς ἀγωνίας κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀρχιεπισκοπικὴν ἐκλογήν, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ λαὸς δὲν θὰ ἦνε ποσῶς πρόθυμος νὰ ὑποκινηθῇ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα, καὶ οἱ προτιθέμενοι νὰ προκαλέσωσι τοιοῦτον θὰ ὑποπέσωσιν εἰς τὴν κοινὴν ἀποδοκιμασίαν.

Ἡμεῖς ἀπέχομεν νὰ προκαταλάβωμεν τὴν ἐν ζυμώσει ἤδη διατελοῦσαν κοινὴν γνώμην καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας παρακολουθοῦμεν τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς.

* * *

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ
ΘΑ ΓΕΙΝΗ Η ΑΡΧΙΕΠ. ΕΚΛΟΓΗ

Ἄλλο ἐρώτημα προῆλθεν αὐτομάτως παρὰ τῷ Κοινῷ μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἀρχιεπισκόπου, **πότε καὶ πῶς θὰ γείνῃ ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκόπου** καὶ περὶ τούτου ἐλάβομεν ἤδη ἱκανὰς ἐπιστολὰς ἔκ τε τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας, διότι φαίνεται ὅτι ἡ παρεμπεσοῦσα ὀκταετία ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἐξήλειψεν ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ Κοινοῦ τὸν ἀκριβῆ τρόπον τῆς ἐκλογῆς.

Αἱ τῷ π. Σαββάτῳ, ὅμως ἐκδοθεῖσαι ἐφημερίδες ἐν Λευκωσίᾳ ἔδοσαν τὰς ζητουμένας πληροφορίας ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ὡς γνωστόν, τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου προηγοῦνται ἐκλογαὶ εἰδικῶν ἀντιπροσώπων κατὰ κοινότητας καὶ ἐνορίας καὶ εἶτα ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ἐκλέγονται Γε-

νικοὶ ἀντιπρόσωποι 66 ἐν ὅλῳ ἐξ ὧν 22 δέον νὰ εἶνε ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου καὶ οἱ λοιποὶ 44 λαϊκοί.

Τὸ ἄρθρ. 21 περὶ ἐκλογῆς Γενικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὸ ἄρθρ. 22 περὶ εἰδικῶν ἀντιπροσώπων παραπέμπει εἰς τὸ ἄρθρ. 26 ὅπερ ἔχει οὕτω:

«Ἡ περὶ ἐκλογῆς τῶν 66 Γεν. ἀντιπροσώπων Ἐγκύκλιος ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Μητροπολίτου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χηρείας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου. Ἂν ὁ πρῶτος τῇ τάξει Μητροπολίτης ἀπολίπῃ δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ῥηθεῖσαν ἐγκύκλιον ἐντὸς τοῦ ἄνω χρονικοῦ διαστήματος, τότε ὁ δεύτερος τῇ τάξει Μητροπολίτης ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν 15 ἡμερῶν ἐκδίδει τὴν ὡς ἄνω ἐγκύκλιον καὶ ἔχει ἅπαντα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ παρόντι νόμῳ (;) διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς μέχρι συγκλήσεως τῆς Συνόδου. Ἂν καὶ οὗτος ἤθελεν ἀπολίπει νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐκδίδει αὐτὴν ὁ τρίτος τῇ τάξει Μητροπολίτης ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἄνω προθεσμίας.

Ἄρθρ. 27. Ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ὁ πρῶτος τῇ τάξει Μητροπολίτης, καὶ τούτου ἀπολιπόντος, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπολύει ἔγγραφον ὀνομαστικὴν πρόσκλησιν πρὸς πάντας τοὺς ὀνομασθέντας ἐν τῷ 20ῷ ἄρθρῳ, (Μητροπολίτας, Χωρεπισκόπους, Ἡγουμένους Κύκκου, Μαχαιρᾶ, Ἁγ. Νεοφύτου, Τροοδιτίσσης, Χρυσορροϊατίσσης, Σταυροβουνίου καὶ Ἁγ. Παντελεήμονος, δύο βαθμούχους κληρικοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ δύο τῆς πόλεως Λευκωσίας ἤτοι Οἰκονόμον Φανερωμένης καὶ Ἀρχιμανδρίτην Τρυπιώτου καὶ 66 αἱρετοὺς Γεν. Ἀντιπροσώπους, ὧν 33 ἐκλέγει ἡ περιφέρεια Ἀρχιεπισκοπῆς, 10 ἡ τῆς Πάφου, 13 ἡ τοῦ Κιτίου, 10 ἡ τῆς Κυρηνείας) ὅπως προσέλθωσι τῇ 15ῃ ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς προσκλήσεως ἡμέρᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς ἀπαρτισμὸν Συνελεύσεως».

Τῆς Ἐγκυκλίου περὶ ἐκλογῆς Γεν. Ἀντιπροσώπων προηγεῖται ἄλλη περὶ εἰδικῶν ἀντιπροσώπων, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τῷ 26ῳ ἄρθρῳ διακελευομένων.

Οἱ ἐκλεγησόμενοι ἀντιπρόσωποι, εἰδικοὶ ἢ γενικοί, πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἄνω τῶν 25 ἐτῶν, μὴ ἀπολέσαντες τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτῶν δικαιώματα δι' ἐπισήμου πράξεως ἁρμοδίας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

ΑΦΙΞΙΣ
ΤΟΥ Π. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

Διὰ τῆς μεταμεσημβρινῆς ἁμαξοστοιχίας ἀφίκετο ἐκ Τροοδιτίσσης προερχόμενος χθὲς ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου καὶ ἀνέλαβεν ἀπὸ σήμερον τὰ καθήκοντα Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπελάβετο δὲ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν πρὸς ἀπόλυσιν τῆς Ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐκλογὴν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ἐντὸς τῆς ὁριζομένης προθεσμίας.

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀναμένονται αὔριον οἱ Ἅγιοι Συνοδικοὶ καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μελετᾶται ἡ τέλεσις Συνοδικοῦ Μνημοσύνου τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγ. Ἰωάννου ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου

ΚΥΡΙΛΛΟΥ Β'.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῇ π. Κυριακῇ ἐτελέσθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγ. Ἰωάννου τῇ 9 π.μ., καθ' ἃ προηγγέλθη, τὸ Ἐθνικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν τῇ 9 Ἰουλίου 1821 μαρτυρησάντων ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ τῶν Μητροπολιτῶν Πάφου Κιτίου καὶ Κυρηνείας καὶ ἄλλων ὑπερτετρακοσίων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Τῆς ἐπιμνημοσύνου τελετῆς προέστη ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱ. κλήρου τῆς πόλεως, παρέστη δὲ Ἐκκλησίασμα ἀραιότατον καὶ παρετηρήθη ἡ κατὰ σύστημα ἀπουσία ἐκείνων οἵτινες ὤφειλον νὰ ἡγῶνται τοιούτων τελετῶν.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΑΓΩΓΕΩΝ
ΑΓΟΡΑ ΗΜΙΟΝΩΝ

Δι' ὅλης τῆς π. ἑβδομάδος ἐξηκολούθησεν ἡ ἐγγραφὴ ἀγωγέων καὶ ἄλλων τεχνιτῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἀγορὰ δὲ ἡμιόνων ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως εἰς διάφορα μέρη τῆς Νήσου.

Εἰς 1300 ὑπολογίζονται οἱ ἐγγραφέντες καὶ καταταχθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ὑπερχιλίας δὲ ὑπολογίζονται αἱ ἀγορασθεῖσαι ἡμίονοι.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ὑπεστηρίξαμεν πάντοτε καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ, ὅτι αἱ κοινότητες σπανιώτατα ἐπιτηδείως παραπλανηθεῖσαι παραγνωρίζουσι τὴν εὐσυνείδητον καὶ εὔορκον ἐργασίαν τῶν διδασκάλων, καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη πάντοτε σχεδὸν ἀληθές, εὐχαρίστως δὲ ἀναγράφομεν ὧδε καὶ νέαν ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ μας τὰς ἑπομένας ἀνακοινώσεις:

—Λειβάδια.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας κ. Παναγῆς Κωνσταντῆ παρακαλεῖ ὅπως διερμηνεύσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας καὶ τῆς ὅλης Κοινότητος Λειβαδιῶν πρὸς τὸν ἄριστον παρ' αὐτῇ διδάσκαλον κ. Σωκρ. Γεωργιάδην διὰ τὴν εὔορκον καὶ ἄκρως εὐσυνείδητον ἐργασίαν του ὑπὲρ τῆς Κοινότητος.

Ὁ ἀναδιορισμός του δὲν ἐγένετο μετ' αὐξήσεως μισθοῦ, πρὸς τῇ περυσινῇ αὐξήσει, διότι ἡ Κοινότης θὰ ἐπιβαρυνθῇ κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τοῦ ἐγκριθέντος Παρθεναγωγείου, ἐπιφυλάσσεται δὲ νὰ τὸ πράξῃ εἰς πρώτην προσεχῆ εὐκαιρίαν.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς παρεκληθεὶς παρέστη ὁ Δήμαρχος Λάρνακος κ. Εὐάγγελος Χατζηϊωάννου συγχαρεὶς τὴν κοινότητα διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς προόδους τῶν τέκνων των καὶ τὸν κ. διδάσκαλον διὰ τὴν μάλιστα εὔορον καὶ καρποφόρον διδασκαλίαν του, ἀνέπτυξε δὲ εἶτα πρὸς τοὺς παρισταμένους τὴν στενοτάτην σχέσιν Σχολείου καὶ Ἐκκλησίας καὶ κατέδειξε τὰς μεγάλας εὐθύνας τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τοὺς ἀνταποκρινομένους εἰς αὐτὰς μετὰ πάσης εὐσυνειδήσεως.

—Φρέναρος.

Ἡ Σχολικὴ ἐπιτροπεία παρακαλοῦσα ἡμᾶς ὅπως καὶ δημοσίᾳ διερμηνεύσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας ἑαυτῆς καὶ τῆς κοινότητος ὅλης πρὸς τὴν παρ' αὐτῇ κάλλιστον διδάσκαλον κ. Κ. Ν. Ἰωαννίδην ἐκθέτει μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν γενομένην ἐργασίαν κατὰ τὸ λῆξαν σχολ. ἔτος, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν θερινῶν ἐξετάσεων.

Δι' ὅλου τοῦ σχολ. ἔτους ὁ κ. Ἰωαννίδης παρὰ τὴν πανημέριον διδασκαλίαν του εἰς τὸ Σχολεῖον δὲν ὀκνεῖ καὶ τὰς ἑσπέρας νὰ ἐργάζεται πρὸς γραμματισμὸν τῶν ἀπομεινάντων ἀγραμμάτων νέων καὶ ἀνδρῶν τῆς Κοινότητος, καὶ νὰ συγκροτήσῃ Ἐρασιτεχνικὸν Ὅμιλον ἐκ νέων χωρικῶν, οἵτινες ἐδίδαξαν λίαν ἐπιτυχῶς τὸν «Ἀθανάσιον Διάκον». Τῇ ἐπιούσῃ Κυριακῇ 3 Ἰουλίου ἐγένοντο ἐνώπιον ὅλης τῆς Κοινότητος αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν λίαν ἐπιτυχῶς, τὴν προσοχὴν δὲ πάντων ἐπροκάλεσαν τὰ διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῷ χωρίῳ ἐκτεθέντα ἰχνογραφήματα τῶν μαθητῶν, προκαλέσαντα ζωηροτάτας ἐπιδοκιμασίας, αἱ δὲ ἐλεύθεραι γυμναστικαὶ ἀσκήσεις ἐξετελέσθησαν μετὰ θαυμαστῆς εὐρυθμίας καὶ δεξιότητος, ἐπισπώμεναι τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἐδίδαξαν τὸν «Παῦλον Μελᾶν» μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν δραμάτων καὶ τὴν Γυμναστικὴν παρέστησαν πολλοὶ ἐκ τῶν πλησιοχώρων συγχαρέντες θερμῶς τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὴν κοινότητα διὰ τὴν ἐκλογὴν τόσον ζηλωτοῦ καὶ ἐνθουσιώδους διδασκάλου.

Ἡ ἐπιτροπεία ἐκτιμῶσα πλήρως τὴν εὔορκον ἐργασίαν τοῦ κ. Κ.-Ν. Ἰωαννίδην ἀνεδιώρισεν αὐτὸν μετὰ σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας του.

ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Διὰ τοῦ ταχυδρομείου τῆς π. ἑβδομάδος ἐλήφθη ἐπιστολὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἰατροῦ τοῦ ἐν Μομπελλιὲ Φθισιατρείου κ. Τσεμάνη πρὸς συγγενῆ τοῦ ἐξ Ἁγ. Λουκᾶ τῆς Λευκωσίας Ἀναστασίου Πέτρου ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ἔχω τὴν λύπην νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὸν θάνατον τοῦ ἡρωϊκοῦ σας ἐξαδέλφου Ἀναστασίου Πέτρου εἰς τὸ ἐδῶ Φθισιατρεῖον 18)1 Ἰουλίου, οὗτινος τυγχάνω Ἐσωτερικὸς Ἰατρός.

Ἀποστρατευθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς Μασσαλίαν, ὅπου θεραπευόμενος εἴς τι στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἐπέσυρε τὴν ἀγάπην τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν πλουσίου κόσμου καὶ τὴν εὔνοιαν τῆς πλουσίας Ἑλληνίδος Βαλλιάνα ἥτις μοῦ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ ἐδῶ Φθισιατρεῖον πληρώνουσα τὰ ἔξοδα τῆς νοσηλείας του. Δυστυχῶς μ' ὅλας μου τὰς καλὰς φροντίδας δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν σώσω· τὸ κακὸν εἶχε προχωρήσει ἤδη πολὺ καὶ ἦτο ἀργά. Ὁ ἄτυχος Ἀναστάσιος ἦτο πολὺ καλὸ παιδὶ καὶ τὸν ἀγαπήσαμεν ὅλοι μας ἐδῶ. Ἀπέθανε μὲ τὸ ὄνομα τῶν γονέων του εἰς τὰ χείλη: «Χρυσέ μου γιατρέ, μοῦ ἔλεγε, θὰ πεθάνω· γράψε εἰς τοὺς γονεῖς μου καὶ πές τους νὰ μὲ συγχωρήσουν δι' ὅ,τι τοὺς ἔκαμα». Ἔκαμε τὸν σταυρόν του πολλάκις καὶ ἐξέπνευσεν. . . . . . . »

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Μ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ Κυρηνείας ἀπὸ τοῦ π. Σαββάτου ἀπῆλθε σιδηροδρομικῶς εἰς Μόρφου συνεχίζων τὴν ποιμαντικὴν περιοδείαν Του.

ΕΝ ΑΘΗΑΙΝΩ: ἐγένοντο αἱ θεριναὶ ἐξετάσεις τῆς Δημοτ. Σχολῆς παρισταμένου καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ κ. Κ. Χ. Κώστα, διεξαχθεῖσαι μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Ἡ ἐν πᾶσιν εὐσυνείδητος καὶ εὔορκος ἐργασία τῶν διδασκόντων ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ δηλοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπονεμηθέντος πέρυσιν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἐξαλίρου βραβείου διὰ τὸν σχολικὸν αὐτῆς κῆπον.

ΕΚ ΠΑΦΟΥ ἠγγέλθη ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Νικ. Κουμίδου ὑπαλλήλου παρὰ τῷ Τμήματι τῶν Δημοσ. Ἔργων· εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς πρὸς ἀγορὰν ἡμιόνων καὶ πάσχων ὑπὸ νόσου στομαχικῆς φαίνεται ὅτι ὑπὸ τῆς κοπώσεως ἐπῆλθε κρίσιμος ὀξύτης τῆς παθήσεως, ἐξ ἧς καὶ ἐξέπνευσεν. Ἀφίνει νεαρὰν ἀπαρηγόρητον χήραν, καὶ νήπιον ὀρφανὸν ὑπὲρ ὧν ἡ Κυβέρνησις, μετὰ τὸν Θεόν, ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ, τοῦ στηρίγματος αὐτοῦ ἀπωλεσθέντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς.

ΓΑΜΟΙ. Ηὐλογήθησαν χθὲς οἱ γάμοι τῆς Δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Δ. Μίτσιγγα καὶ τοῦ κ. Μιλτ. Ἀθανασιάδου Ράπτου εἰς τὸ μετόχιον Κύκκου.

Ἡ φιλοστοργία τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης κ. Λοΐζου Γ. Μίτσιγγα ἐγένετο ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἐπὶ τούτοις.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς περιφερείας.

Χάρις καὶ Εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς πληθυνθείη.

Συνεπείᾳ τοῦ ἀπροσδοκήτου θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου πάσης Κύπρου Κυρίλλου Β' ἀναλαβόντες συνῳδὰ τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς Κανόσι καὶ τῷ Καταστατικῷ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τὴν προσωρινὴν πνευματικὴν διοίκησιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, ὡς Τοποτηρητὴς αὐτοῦ, κατὰ καθῆκον προτρεπόμεθα πατρικῶς πάντας ὑμᾶς ἵνα κατὰ πάσας τὰς ἀκολουθίας καὶ ἱερὰς τελετὰς μνημονεύηται τοῦ ὀνόματος ἡμῶν μέχρι τῆς κανονικῆς πληρώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου.

Ταῦτα πρὸς πληροφορίαν ὑμῶν ἡ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ, 12ῃ Ἰουλίου 1916.

Ὁ Τοποτηρητὴς
† Ο ΠΑΦΟΥ ΙΑΚΩΒΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἄλγους καὶ τῆς ὀδύνης, ὑφ' ὧν κατεχόμεθα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ θείου, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμερισθέντας τῆς μεγάλης ἡμῶν θλίψεως, καὶ διὰ τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν παρουσίας τιμήσαντας τὴν ἐκφορὰν τοῦ σεπτοῦ Αὐτοῦ σκήνους.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τοὺς θεράποντας ἰατροὺς κ. κ. Α. Θεοδότου καὶ Ε. Γλυκύν, οἵτινες νυχθημερὸν ἀγρυπνοῦντες παρὰ τῇ κλίνῃ τοῦ Σεπτοῦ ἀσθενοῦς παρεῖχον τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν ἀρωγὴν καὶ νοσηλείαν μετ' ἀδελφικῆς ὄντως ἀφοσιώσεως.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 11ῃ Ἰουλ. 1916

Οἱ συγγενεῖς.

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ

μεγάλη συλλογὴ χονδρῶν στερεῶν ἀγγλικῶν ὁδοιπορικῶν ὑφασμάτων ὡς καὶ ἕτοιμοι χειμεριναὶ μάλλιναι ἀγγλικαὶ ἐνδυμασίαι εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Κατάστημα τῶν κ. κ. **Μ. Λεπτοῦ καὶ Σα.**

Πωλοῦνται εἰς τιμὰς πολὺ συμφερούσας.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η ΠΥΡΚΑΪΑ ΤΗΣ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ

Βαθεῖα κατέχει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος συγκίνησις ἀπὸ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τῶν δασῶν τῆς Βασιλικῆς ἐπαύλεως ἐν Δεκελείᾳ (Τατόϊ) ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τμήματος τοῦ Ἁγ. Μερκουρίου τῇ 1)14 Ἰουλίου.

Ἡ πυρκαϊὰ ἕνεκα τοῦ ἰσχυροῦ καύσωνος καὶ τῶν πνεόντων ἐτησίων ἀνέμων κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους προσέλαβε ταχέως μεγάλας διαστάσεις, καὶ αἱ φλόγες περιέβαλον αὐτὸ τὸ Βασιλικὸν μέγαρον τόσον αἰφνιδίως, ὥστε κατέλαβεν ἐν αὐτῷ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν.

Ἡ Βασίλισσα ἔσπευσε νὰ σωθῇ ἀπάγουσα εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς τὸ ἀνάδεκτον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου καὶ τοῦ Στρατοῦ θυγάτριον Της Αἰκατερίνην, ὁ δὲ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου, τῶν ὑπασπιστῶν Του καὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς του ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καταστολὴν τῆς μαινομένης πυρκαϊᾶς. Διὰ τοῦ τηλεφώνου εἰδοποιήθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας εἰς Ἀθήνας καὶ σιδηροδρομ. ἁμαξοστοιχίαι καὶ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς κίνησιν μεταφέρουσαι τὸ πυροσβεστικὸν σῶμα καὶ τάγματα ὅλα στρατοῦ πρὸς τὴν Δεκέλειαν.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διηνεκῶς αὐξανομένης στρατιωτ. δυνάμεως κατέβαλλε προσπαθείας μέχρι προσωπικοῦ κινδύνου πρὸς σωτηρίαν του ὅ,τι ἠδύνατο νὰ σωθῇ καὶ πρὸς περιστολὴν τῆς τρομερᾶς πυρκαϊᾶς

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ὑπὸ τὰ νεύματα τοῦ λατρευτοῦ ἀρχηγοῦ των ἡμιλλῶντο εἰς παράτολμον καὶ ἡρωϊκὴν ἐνέργειαν μέσῳ τῶν φλογῶν προσπαθοῦντες νὰ ἀπομονώσωσι τὸ πυρπολούμενον τμῆμα τοῦ δάσους, ἀλλ' ἐν τῇ ῥιψοκινδύνῳ ταύτῃ προσπαθείᾳ των πολλοὶ εὗρον ὀδυνηρότατον θάνατον κυκλωθέντες πανταχόθεν ὑπὸ τῶν φλογῶν καὶ γενόμενοι παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπέμενε μέχρισοῦ ἐπληγώθη κατὰ τὸν πόδα ἀκινδύνως εὐτυχῶς, καὶ ἐπείσθη ν' ἀποσυρθῇ τοῦ κινδύνου, ὑπὸ τῶν παρακλήσεων τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ὧν τινες ὡς εἴδομεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ καὶ ἀπηνθρακώθησαν μετὰ πολλῶν γενναίων στρατιωτῶν.

Εἰς 323 ὑπολογίζονται τὰ θύματα τῆς πυρκαϊᾶς, νεκροὶ καὶ τραυματίαι, ὅσοι δηλαδὴ θὰ ἔπιπτον εἰς μίαν μάχην.

Οἱ τετιμημένοι νεκροί, κατὰ τηλεγραφ. ἀγγελίαν ἐκηδεύθησαν ἐν Ἀθήναις μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ εἰς τὴν κηδείαν αὐτῶν παρέστη ἅπασα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια.

Ἡ πυρκαϊὰ ἐπεξετάθη μέχρι Κηφισσίας καὶ ἐνετοπίσθη εἰς Στροφίλη, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἔπαυλις τοῦ κ. Μπενάκη καὶ ἄλλων ὁμογενῶν ἐξ Αἰγύπτου. Ἡ πυρκαϊὰ κατ' ἄλλην διεύθυνσιν ἐπεξετάθη μέχρι τῆς Στροφίλης καὶ τοῦ Μενιδίου, ἀνυπολόγιστοι δὲ εἶναι αἱ ζημίαι, ἃς ἐπροξένησεν.

—Τρομερὸς κίνδυνος τοῦ Βασιλέως. — Ἀφοσίωσις τοῦ στρατοῦ.

Ἀνταποκριτὴς τῆς Αἰγυπτιακῆς «Κλειοῦς» μετέδωκε τὰς ἑπομένας ἐνδιαφερούσας πληροφορίας.

«Διαρκούσης τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ κατὰ τὴν κρισιμωτάτην στιγμὴν τῆς μανίας της, ὁ Βασιλεὺς εἰσδύσας πολὺ διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασιν, εὑρέθη αἴφνης, περικυκλωμένος ὑπὸ τῶν φλεγῶν καὶ ἐπήδησεν ἀπὸ ὕψους ἓξ μέτρων εἰς βαθεῖαν πτυχὴν τοῦ ἐδάφους. Ἐκεῖ χωροφύλακες καὶ εὔζωνοι ὥρμησαν ἀκριβῶς εἰς στιγμὴν ἔγκαιρον ὥστε, νὰ τὸν ὑποδεχθῶσιν εἰς τοὺς βραχίονάς των καὶ μεταφέρωσιν ἔξω τῆς ζώνης τοῦ κινδύνου.

Ὁ Ἄναξ, ὅστις ἔπαθε στρέβλωσιν τοῦ ποδός, ἤρχισε νὰ χάνῃ τὰς αἰσθήσεις ἰδίως ἐκ τῆς ἀποπνικτικῆς ἐπιδράσεως τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς θερμότητος, ἐνῷ ἀξιωματικοὶ σπεύσαντες ν' ἀκολουθήσωσι τὸν Βασιλέα ἐτυφλώθησαν ὑπὸ τοῦ καπνοῦ καὶ ἔπεσον εἰς τὴν κάμινον τῶν φλογῶν ὅπου ἀνευρέθησαν τὰ πτώματά των ἀπηνθρακωμένα.

Ὁ Βασιλεὺς εὐγνωμονῶν ἐπὶ τῇ ἀφοσιώσει τῶν ἀνδρῶν μετεκαλέσατο εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ τοὺς ἐπαρασημοφόρησεν.

Παράδοξος πολιτική.

Ἀθῆναι 4)17.—Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἄρθρον δημοσιευθὲν ἐν τῷ «Κήρυκι» λέγει ὅτι τὰ ἀκόλουθα ζητήματα δέον νὰ λυθῶσι κατὰ τὰς ἐκλογάς: Τὸ Στέμμα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Συμβούλους του ἢ ὀφείλει νὰ δέχεται τοὺς ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ λαοῦ; Τὸ Στέμμα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἰδίαν του γνώμην ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ζητημάτων δι' ἐπανειλημμένων διαλύσεων τῆς Βουλῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ θείου δικαιώματος; Ὁ κ. Βενιζέλος παρατηρεῖ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία εἶναι ἀδύνατος ἄνευ τῶν φιλιῶν καὶ συμμαχιῶν ἐν τοῖς Βαλκανίοις καὶ μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἀθῆναι, 4)17 Ἰουλίου.—Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων προετοιμάζονται διὰ τὰς προεκλογικὰς των περιοδείας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπισπεύδει τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποστρατεύσεως.

—Οἱ σύνδεσμοι τῶν ἀποστρατευθέντων ἐφέδρων.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποστρατεύσεως συγκροτούμενοι σύνδεσμοι τῶν ἀπολυομένων ἐφέδρων ἐξακολουθοῦσιν ἐπεκτεινόμενοι καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, ἕκαστος δὲ σύνδεσμος ἅμα τῇ συγκροτήσει του ὑποβάλλει πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πλήρους ἀφοσιώσεως καὶ εὐλαβείας τῶν ἐφέδρων πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Ἐσχάτως ὁ ἐν Πειραιεῖ σύνδεσμος ἀπηύθυνε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

«Διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ Συνδέσμου ἐπιστράτων Πειραιῶς, συνελθοῦσα χθὲς ἑσπέραν καὶ χαιρετίσασα ἐν Σεπτῷ Ὀνόματι ἐνδόξου ἡμῶν Στρατηλάτου τρισχιλίους ἀπολυθέντας μέχρι στιγμῆς ἐπιστράτους τῆς πόλεώς μας, ἔλαβε παρ' αὐτῶν ἐντολήν, ὅπως διατρανώσῃ διὰ τοῦ παρόντος τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἀφοσίωσιν ἁπάντων τῶν ἐκ Πειραιῶς στρατευομένων πολιτῶν πρὸς τὸν Ὑπέροχον συνετὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὁποίου τασσόμεθα ἀκοίμητοι φρουροί, ἕτοιμοι νὰ χύσωμεν τὴν τελευταίαν ῥανίδα τοῦ αἵματός μας, ὅταν Αὐτὸς καὶ Μόνος σημάνῃ τὴν μεγάλην ὥραν».

Ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου.—Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοί.

Εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον τὴν Κυριακὴν 26 Ἰουνίου καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐγένετο ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου διὰ τὸ τρέχον ἔτος καθ' ἣν ἐξήχθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ κάτωθι ποσά:

91,480	Δρ. 80,000
52,508	» 20,000
78,629	» 2,500
35,968	» 2,500
93,983	» 1,000
74,192	» 1,000
69,520	» 1,000
13,617	» 1,000
51,961	» 1,000
63,083	» 1,000

Ἀκολούθως ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι 15 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἀνὰ 400 δρχ. ἕκαστος:

75,573	13,058	18,273	14.763
65,531	92,026	41,970	63,463
47,604	02,961	70,320	74,459
75,914	33,205	81,263	—

Κατόπιν ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι 25 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἕκαστος 200 δρ.

37,622	32,381	08,719	11,717
05,623	90,036	36,334	53,458
77,285	98,672	62,834	86,921
23,092	46,201	91,811	73,580
64,791	10,289	68,797	41,498
87,211	19,032	92,913	88,460
08,659.			

Ἕτεροι 1950 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἕκαστος ἀνὰ 40 δρχ.

Τηλεγραφικαὶ ἀγγελίαι.

—Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἀναφέρει ὡς λεγόμενον ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ὁρισθῶσι διὰ τὴν 8 Ὀκτωβρίου. Ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ τὴν προσεχῆ σύσκεψιν τοῦ Βασιλέως μετὰ τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.

—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ὁ στρατηγὸς κ. Καλλάρης διέταξε τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐφέδρων πρὸ τῆς 21 Ἰουλίου.

—Ὁ Βασιλεὺς προτίθεται τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ καέντος μεγάρου τοῦ Τατοΐου.

Ἀθῆναι, 5)18 Ἰουλ.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Γκιγεμέν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Σαράϊγ ἐπεσκέφθη τὰ χαρακώματα τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ συμμαχικοῦ στρατοῦ.

Καθ' ὑπόδειξιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑποτίθεται, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Σαράϊγ θ' ἄρῃ τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.

Οἱ παρὰ τῶν Γαλλικῶν Ἀρχῶν συλληφθέντες Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιβάλωσιν εἰς αὐτοὺς ποινὴν διμήνου ἐγκαθείρξεως ἐν φρουρίῳ.

Οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, οἱ τεθέντες ἐν διαθεσιμότητι πρὸ ἑνὸς ἔτους, θὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐν τῷ στρατῷ, ὅπως ἀναλάβωσιν ἐνεργὸν ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίαν.

Ἀθῆναι, 7)20. — Ἡ ἀκταιωρὸς «Σφακτηρία» ἐκληφθεῖσα ὡς ἐχθρικὸν πλοῖον παρὰ τῶν Τούρκων, ἐκανονιοβολήθη ὑπ' αὐτῶν, παρὰ τὴν Σάμον. Τὸ πλοῖον δὲν ὑπέστη ζημίας.

7)20.—Ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσε πρὸς τὴν Ἑλληνικήν, ὅτι, παρὰ τὸ κλείσιμον τῶν συνόρων, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀπολυθέντας ἐφέδρους τοὺς ἐγκατεστημένους ἐν Ρωμουνίᾳ, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἑστίας των.

Ἡ Ρωμουνία διέταξε τὰ Προξενεῖα τας ὅπως ἐπιθεωρῶσι δωρεὰν τὰ διαβατήρια τῶν ἐφέδρων.

Λονδῖνον 8)21.—Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς Θεσσαλονίκην τορπιλλικὸν πρὸς μεταφορὰν εἰς Ἀθήνας τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν οἵτινες ἀπεδείχθησαν ἔνοχοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «Ριζοσπάστου». Τέσσαρες τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ἐτέθησαν ὑπὸ σύνταξιν, δύο δὲ κατεδικάσθησαν εἰς εἰς εἱρκτὴν ἐν Φρουρίῳ ἐπὶ δίμηνον.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διέταξε τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ δημοσίους ὑπαλλήλους, ὅπως ἀπέχουν πάσης ἐνεργείας δυναμένης νὰ ἐπιφέρῃ παρεννόησιν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς Ἀντάντ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης ἡ σφοδρότης τῆς μονομαχίας πυροβολικοῦ ἐπιτείνεται.

Φοβερὰ θύελλα διέκοψε τὴν τηλεγραφικὴν καὶ τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Κάϊρον, 5)18.—Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δύο μικραὶ φάλαγγες ἀπεστάλησαν εἰς Τὸρ καὶ Ἀμποῦ Ζενίμα ὅπως καταστρέψωσιν ἐχθρικὰς προφυλακὰς παρὰ τὸ Γκίνε ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Σινᾶ.

Αἱ φάλαγγες διήνυσαν 60 μίλλια εἰς τραχεῖαν χώραν ἐντὸς 2 1)2 ἡμερῶν μεγάλου καύσωνος καὶ ἐπέστρεψαν τὴν 14ην τρέχοντος, κομίσασαι 11 αἰχμαλώτους, 34 καμήλους καὶ μέγαν ἀριθμὸν προβάτων καὶ αἰγῶν.

Κάϊρον, 7)20.—Ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἐνεφανίσθησαν ὑπὲρ τὸ Σουὲζ σήμερον τὴν πρωΐαν καὶ ἀφοῦ ἔρριψαν βόμβας ἐτράπησαν ταχέως εἰς φυγὴν πρὸς ἀνατολάς. Αἱ βόμβαι ἐξερράγησαν ἐγγύτατα ἑνὸς στρατοπέδου μας ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τῆς Διώρυχος, ὅπου 3 ἄνδρες ἐτραυματίσθησαν, 8 δὲ ἵπποι καὶ 25 κάμηλοι ἐφονεύθησαν. Ἄλλη βόμβα, ῥιφθεῖσα ἐπὶ τοῦ Πὸρτ Τεουφίκ, ἐτραυμάτισεν ἕνα ἀξιωματικόν, 7 ἄνδρας καὶ τινας ἰθαγενεῖς.

Κάϊρον, 8)21.—Αἱ περιπολίαι μας ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μὲ μίαν ἐχθρικὴν μεραρχίαν ἐν τῷ διαμερίσματι ἀνατολικῶς τῆς Κατίας ἀπὸ λίαν πρωΐ τῆς 20ῆς τρέχ. Δὲν συνέβη γενικὴ ἐπιχείρησις, τὸ ἀπόγευμα ὅμως τῆς 20ῆς κατηυθύνθημεν πρὸς τὰς προφυλακὰς τοῦ ἐχθροῦ ἀνατολικῶς τῆς Ὀγκρατίνας ἵνα ἀνακαλύψωμεν τὰς θέσεις του.

Ὁ ἐχθρὸς ὑπέστη πολλὰς ἀπωλείας, συνελάβομεν δ' αἰχμαλώτους τινάς. Ἀφοῦ ἐξεπληρώσαμεν τὴν ἀποστολήν μας ἀπεσύρθημεν. Δὲν ὑπάρχουν ἀπώλειαι ἐκ μέρους μας. Ἀναμένεται νέα προέλασις δυτικῶς τοῦ ἐχθροῦ καὶ παρασκευαζόμεθα δι' αὐτήν.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Γνωστοποιοῦμεν εἰς τὸ εὐσεβὲς ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον Κοινὸν τῆς Κύπρου, ὅτι συνεπείᾳ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων καὶ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας τοῦ τόπου καταργοῦμεν τὰς ζητείας τῆς ἡμετέρας ἱερᾶς Μονῆς καθ' ὅλην τὴν νῆσον, καὶ συνιστῶμεν προσοχὴν εἰς τὰς εὐσεβεῖς Κοινότητας, ἀπὸ ἐνδεχομένων παρεξηγήσεων.

Παρακαλοῦνται δὲ πάντες, ὅσοι ἔχουσι δωρεὰς εἰς τὸν θαυματουργὸν Ἅγιον, ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς Μονῆς ἀπ' εὐθείας, ἢ πρὸς ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους ἡμῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ὡς ἐν Λευκωσίᾳ κ. Ἀντωνῆν Πετρίδην, ἐν Λάρνακι κ. Νεοκλῆν Βασιλείου, καὶ ἐν Βαρωσίοις κ. Πολύβιον Γεωργίου.

Δηλοῦμεν δ' ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ περιέρχονται τὰς Ἐπαρχίας καὶ κληρικοὶ τῆς Μονῆς πρὸς συλλογὴν τῶν ὑπαρχουσῶν δωρεῶν καὶ ἐπιτέλεσιν ἁγιασμῶν εἰς τοὺς οἴκους τῶν βουλομένων χριστιανῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μονῆς
τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1916.

Ὁ Ἐπιστάτης τῆς Μονῆς
ἱερομόν. *ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΤΑΠΑΝΙΔΗΣ*
Ὁ Γραμματεὺς
διάκ. *ΚΛΗΜΗΣ ΦΑΡΙΔΗΣ.*